

ליל פנפנים

חוברת הקומיקס והרוק לנוער ולגיל הזהב. גליון 8. מחיר: 5 ש"ח

סריקה מאת

דבר אחר

כמו שאתם רואים עלה בידנו להגיע לחוברת השמינית! אמנם באיחור קל, ואנחנו באמת מצטערים שחכיתם, אך משברים כלכליים ואישיים שיבשו את מהלך העניינים.

נאלצנו להעלות קצת את המחיר אבל פשוט אין לנו ברירה, וזה ממש כלום אז אל תזבלו תישכל ואל תתקמצנו. למועדון התכוונו לגמרי ברצינות אולם המקום חירבה וכדי לשפץ ולפתוח צריך השקעה בכסף ובזמן שאין לנו. (אולי פעם אחרת {רמז}. שימו לב לשני צעירים כשרוניים ומבטיחים, רותו וירמי. אנחנו בטוחים שהם עוד יגיעו רחוק.

השקענו בחוברת הזאת את מיטב דמנו וזעתנו אז אסותא!

חברי המערכת מקיאים את נשמתם
עמ' 4

שמש של יום אחד
מאת: מופע הארבעות של ד"ר קספר.
א. ב. משה. צייר: אייל ב. מ. מ.
עבוד לעילית התקליט החדש של הלהקה.
עמ' 9

ב. ב. ב.
מאת: משה
עמ' 22

לא כדאי. תחקיר ופרוזה: באסם עבדולרחמן.
עמ' 16

הרווקה והקצב
עמ' 18

נקרן טניקה
באק-אישיה
עמ' 30

עמ' 33

סטיות של פינגווינים 8, חוברת הקומיקס והרוק לנוער ולגיל הזהב.
יוצאת זה השנה ה-4 בשיתוף משרד החינוך והתרבות של פאקיסטאן והמועצה להסדר ההימורים בספורט.

מייסדים: י. סגל & א. ב. משה
עורכים: י. ניסקי, א. ב. משה, א. סנדי
עורך בקיבוץ: מ.ז. אביב
כתבו לנו יא זונות! המכתב שיפיל אותנו לקרשים יזכה בחוברת 2 המזה מירה!
סטיות של פינגווינים, ת.ד. 1195 כפר סבא.
טל. 09-973250, 09-970421

המבורגר-כל החיים לפניו.

מאת: י. ניסקי, ריקרדו ו. וא. סנדי
עמ' 5

היום החם ביותר של קיץ '87
מאת: ידמי פינקוס
עמ' 34

מופע הרוק של אדוארד
עמ' 20
עוד לשידור: אדוארד י.ג.

הזכור
ז. אביב

מאת: יניב ב. הרוש

פרוזה שעירה
עמ' 27

אכנע
עמ' 35
מאת: מ. צמח

"גם אני הייתי שם והרצל משך לי בזקן"
דאיון דוקרני עם להקת "השפן הנכון"
עמ' 28
י. ניסקי ואייל B.

We Kill Whales For Fun!

Only 9,869 to go!

חוברת זו נוסחה למען קוראינו
על בעלי חיים חסרי הגנה, וללא
כל סיבה נראית לעין. ואושרה
ע"י מכוון התקנים של גואטמלה.

יש לנו כמה דברים להגיד לכם! , באמת בלי צחוקים עכשיו, וגם אם יהיו פה כמה בדיחות, מה שיש לנו להגיד יוצא מהלב ואמור להכנס לכם למוח. לפני שתברחו להשתעשע בקריאת קומיקס או משהו הנה מספר עובדות (קשות) - לא! אנחנו לא עשירים, אפילו לא רואים שיקלון, לא אין לנו שום רווחים מהעיתון. כן! כל מימון החוברת יוצא מחשבון הבנק הפרטי שלנו (שהולך ומתרוקן דרך אגב).

בקיצור כל הצלחת החוברת תלויה אך ורק בכס. למי שלא ידע עד עכשיו כל יוצריו כותביו וממניו של עיתון דביק זה הם אך ורק שלושה צעירים עלומי שם מכפר סבא שמקבלים גיבוי יצירתי מחברים שהולכים ומתרוקנים. מפתיע? אולי, אבל האמת היא שכל כך חסר בארץ חומר כתוב דוגמת "סטיות" ורצון הביטוי העצמי שלנו הוא כל כך גדול שאנו שמחים להוציא כל גיליון ושמחים לשתף אתכם ולקבל תגובות, אבל כל גיליון הוא קרב ענק של חוסר תקציב מול שמירה על אופי אנטי-מסחרי. כמעט ואין לנו פרסומות והמחיר של העיתון הוא מגוחך - אין סיכוי שנמשיך להתקיים ללא ההשקעה המינימלית שלכם. נמאס לשמוע ת'בכיינות שלכם על מסחריות מתפתחת ועל מחיר גבוה. 5 ש"ח זה כלום זה נמוך מטיפ שמשאירים למלצרית עקומה וצולעת.

אנו מצפים מקורא נאמן שאוהב את הרעיון והחלוציות שישקיע את המעות העלובות האלו לקידום החוברת והחוברת בלבד!!! כל גרוש שנכנס אלינו מעבר להשקעה הולך אך ורק לפליירים מדבקות וכו... וכל מי ששלח לנו אי פעם מכתב יודע בדיוק מה הוא קיבל בחזרה. בקיצור מי שקורא חוברת מחבר ולא קונה לעצמו עותק אלא נהנה מקריאת החינם, כדאי שיתחיל להסתכל אחורה כי אנחנו נצוד אותו כמו כלב.

ודבר שני - תתחילו לשלוח לנו חומר ומכתבים, יש לנו ת.ד. שאנחנו משלמים עליה, קיבינימט! ונשבר לנו הזין לפתוח אותה ולחוש במשב הרוח הקריר הזורם מחלל התיבה הריקה. אם יש לכם כוונה שנפרסם את מה שתשלחו לנו אז תשקיעו ותבקרו את עצמכם. תעבדו על גימור ואל תחפפו. זה בפירוש לא חייב להיות מצחיק אבל זה חייב להיות טוב! רק אל תעלבו מתשובה שלילית, מה לעשות יש לנו רק 36 עמודים פעם בחודשיים ובאמת היינו שמחים לפרסם הכל אם היה כסף (ראה חלק א).

עם כבדה והאהוב.
ברתה עצמה את עיניה.
ולעני רוחה חלפו בעי
כהקות אודים צמורים.
זו כבדאית זו. ברתה
צליחתה האחרונה
פכה את המרחב

ששה בחודש מאי
שבשנה שחלפה נעדרה
לפתע בריאותה

כהכנת הקציצה הפלאית.

אך תמיהה היטה, כיצד
זה עשתה ממנה עמו של
כבדה האהוב. שמה היה
זה... המבורג.

והזקנה נפחה
את עצמותה.

של ברתה. הנשימה קשתה על
השיעור, היא הרבתה להמוע
מים, והלכה כשלו. היא פכה
למשכב ונפחה למות.
נקראו וגאו הכומר והאש-
העירה. הכומר הפטור
תפילה לעכו נעוזה. אחך
החכה ברתה למחל או-
דזנו דברים מתונים.
היא החכה עצרת
בימים שבייתה על
הדת העבר, תחת צץ העובה

לאחר מותה של ברתה
וחשיפת המתכונ הסודי
הוסיפו מסעדות העירה את
הקציצה המוזה לתפריטן

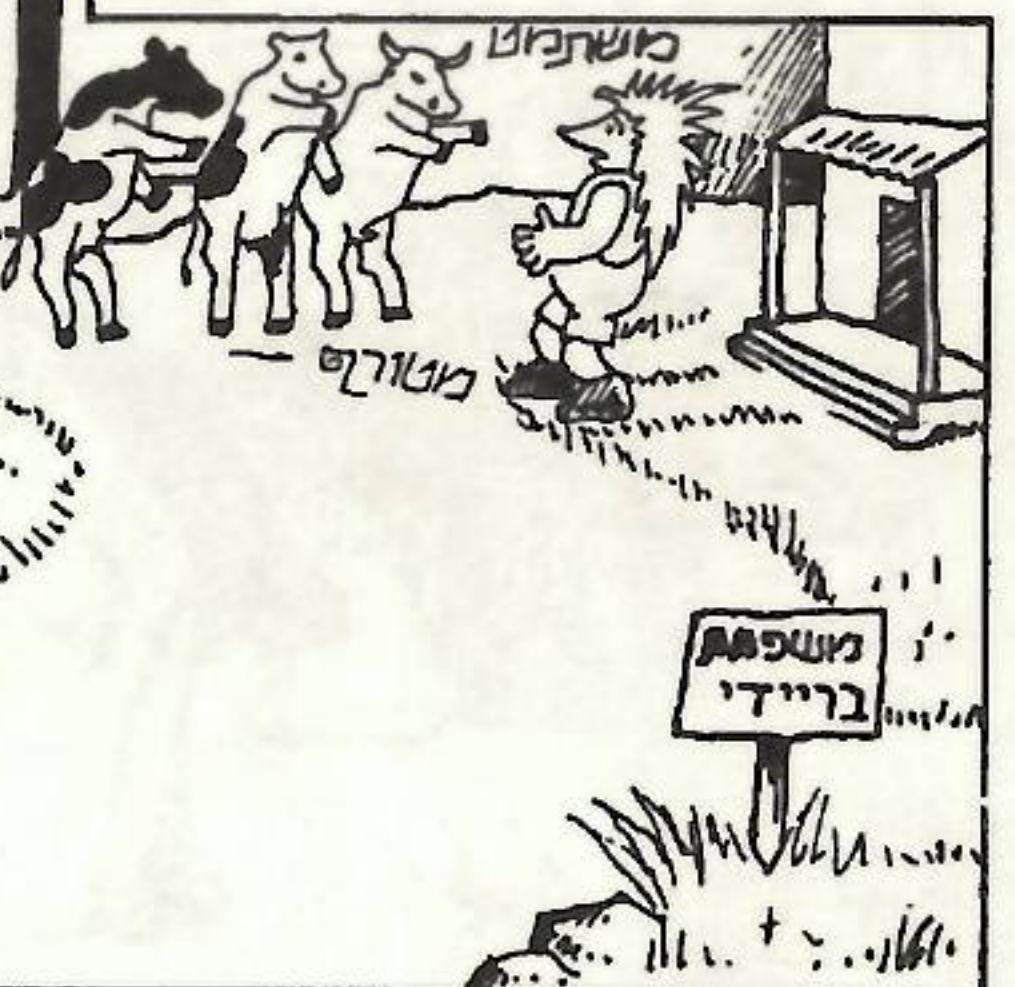

מק לא התיאש וחסר זכוטי כזכוטי - עד שהיו בידיו המון זכוטים והוא פתח סניף ראשון בעירה הסמוכה והיה מוכן ונלהב לשרת את ההמונים. אך להמונים היה משהו יותר טוב לעשות ולמק-המבורגר היזה כשזכך.

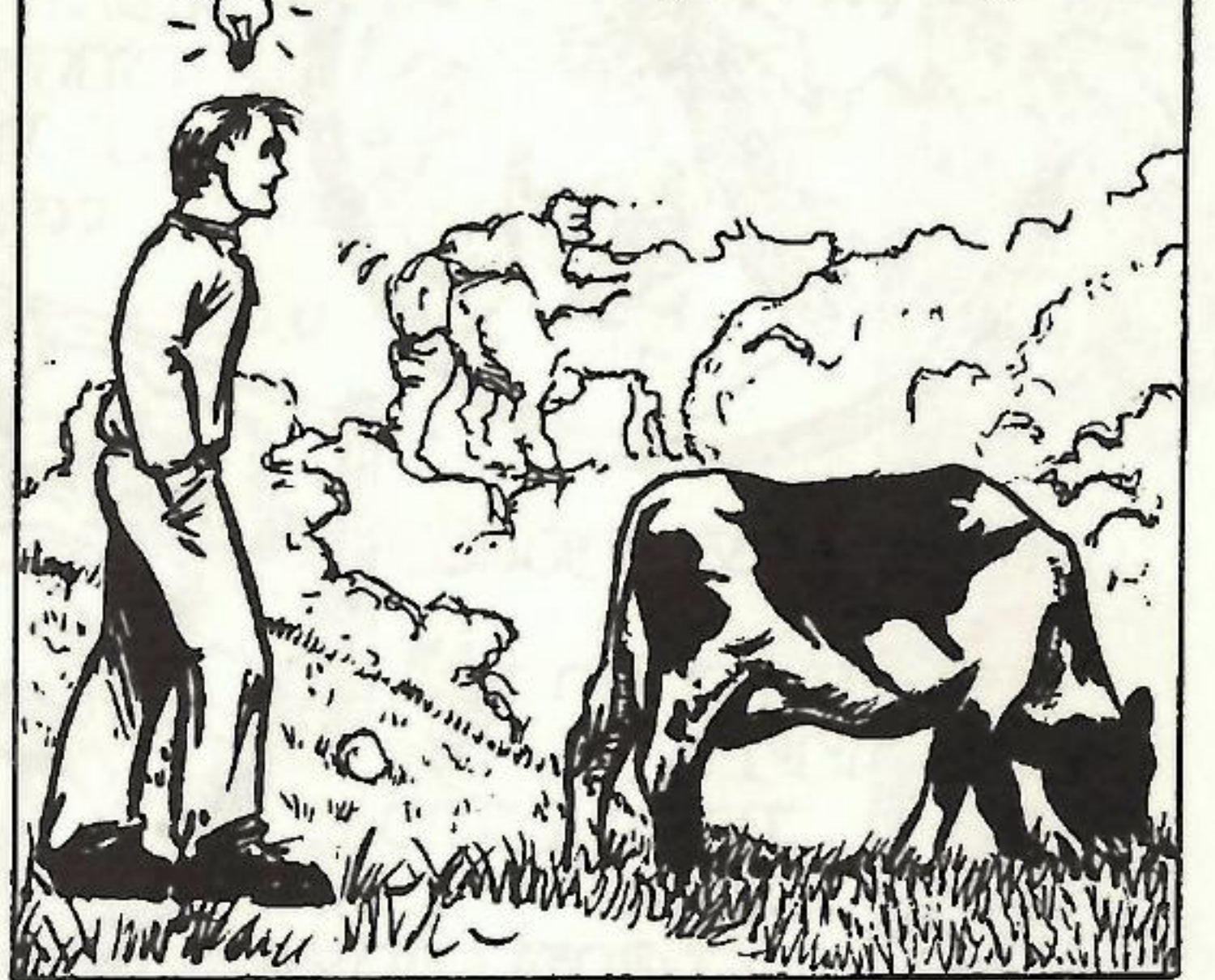

בעירה המתפתחת חי צעיר שאפתן בשם מק. מק היה בעל חיש עסקי חד, ובמחנה היה רעיון מהפכני לשים את ההמבורגר בלחמניה ולשווקו כמזון מהיר בעירות הסמוכות.

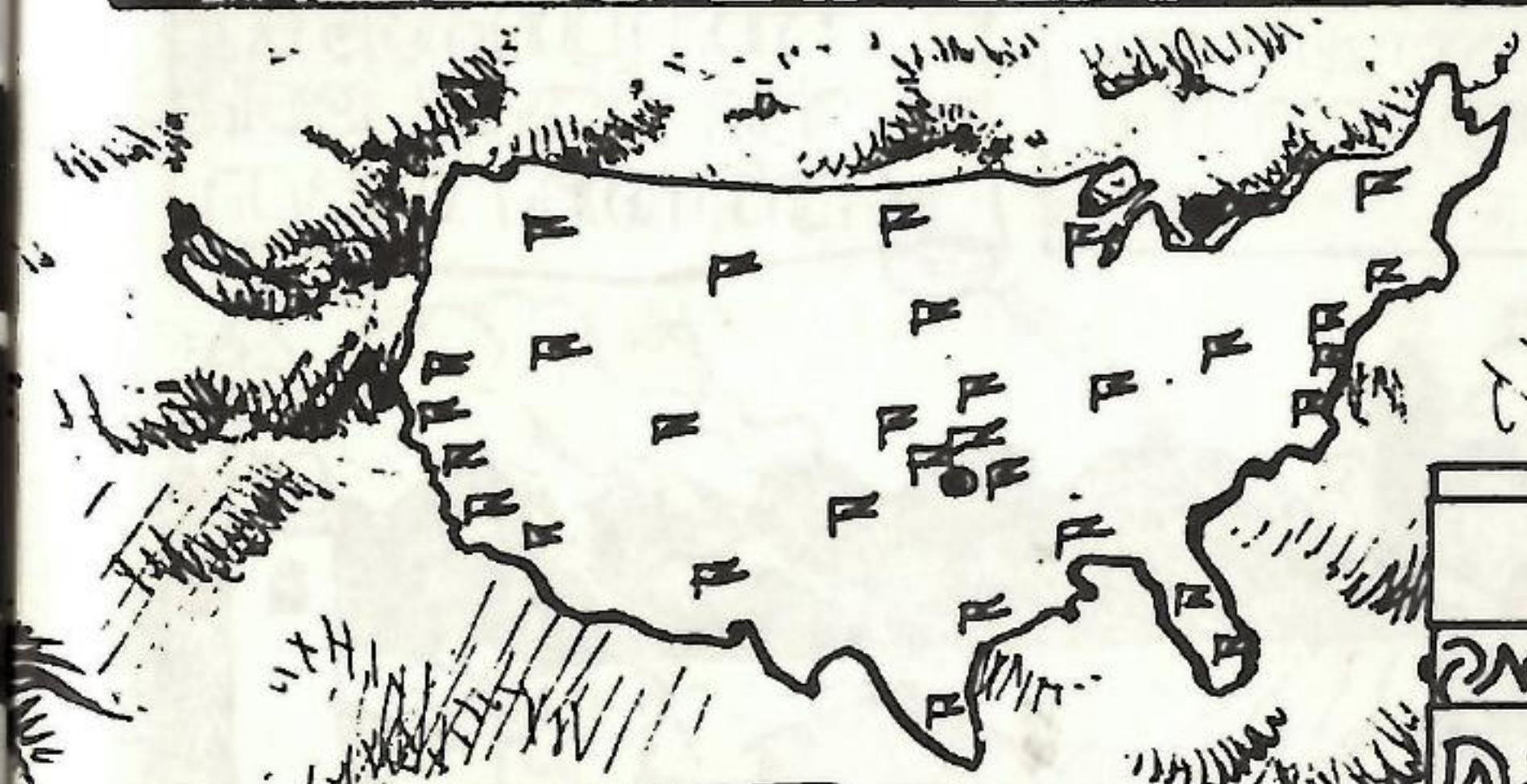
לדוע המצר אש לא האמן בחזונו שלמק.

מק המיואש הבין כי עליו להוריד מחירים-אך כיצד? עד שזום אחד בעודו מהלך מהורהר בשדות נמצא בפתרון.

מק נמצא בתצווה ומיהר ליישם את הרעיון.

מק פתח מחדש תוך הורדת מחירים דראסטית ואף יצא במסע פרסום ענק. שגרר הצלחה מיידית. ההתפתחות הייתה מהירה, ובכך דחבי ארהב נפתחו סניפי מק. ההמבורגר גחצי זכוטי הפך לשם דבר.

המבורגר תה בהצי מהיר

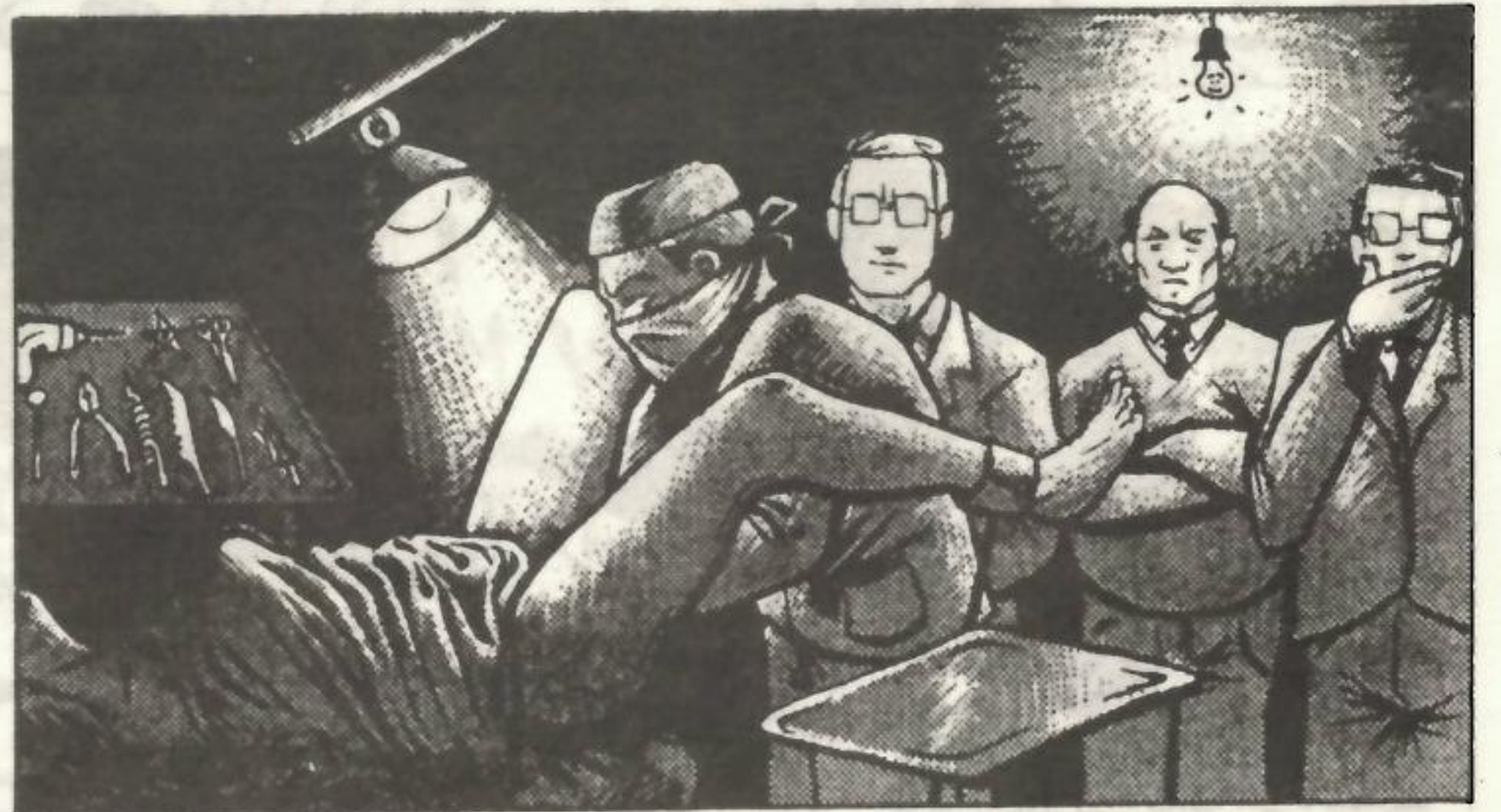
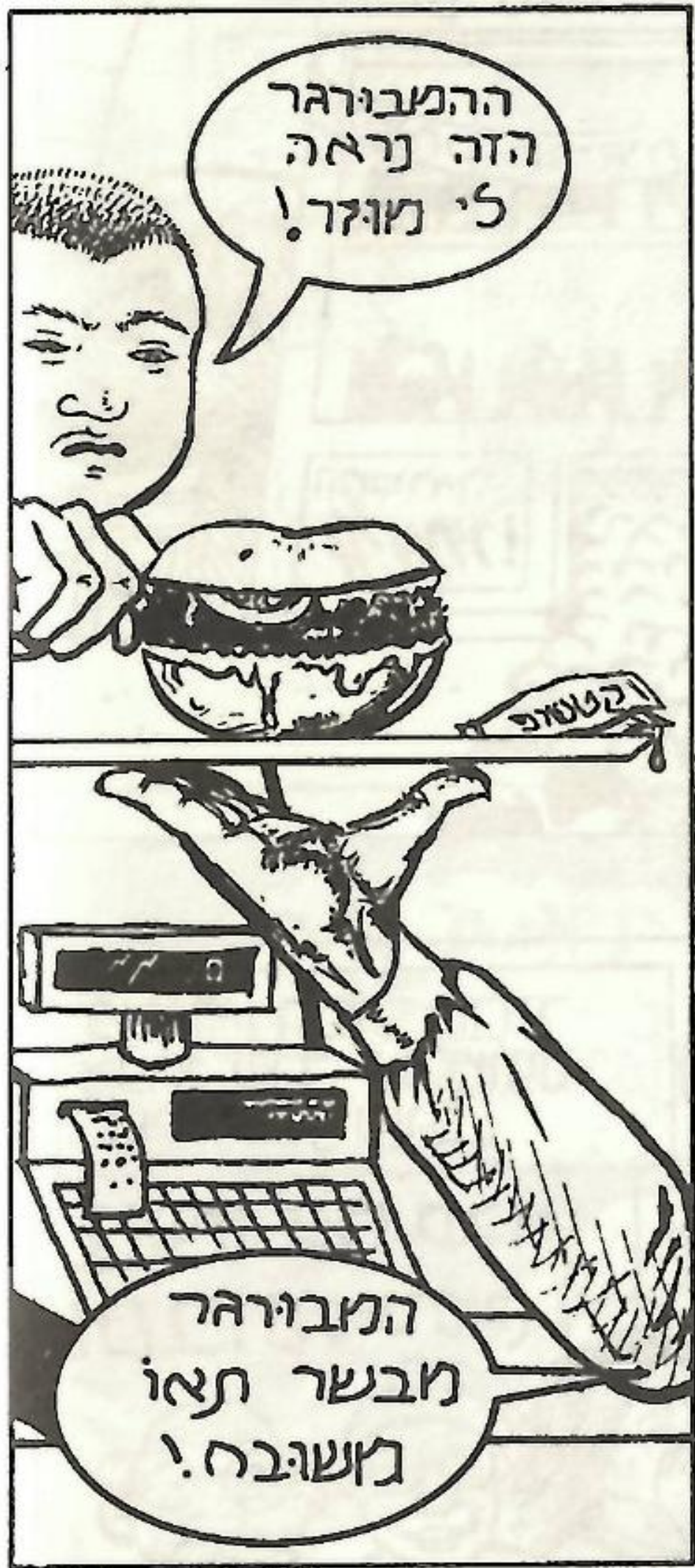
הרפתקאותיו של ב"הה הצעיר וקבוצתו
הביאו בסופו של דבר לפתרון.

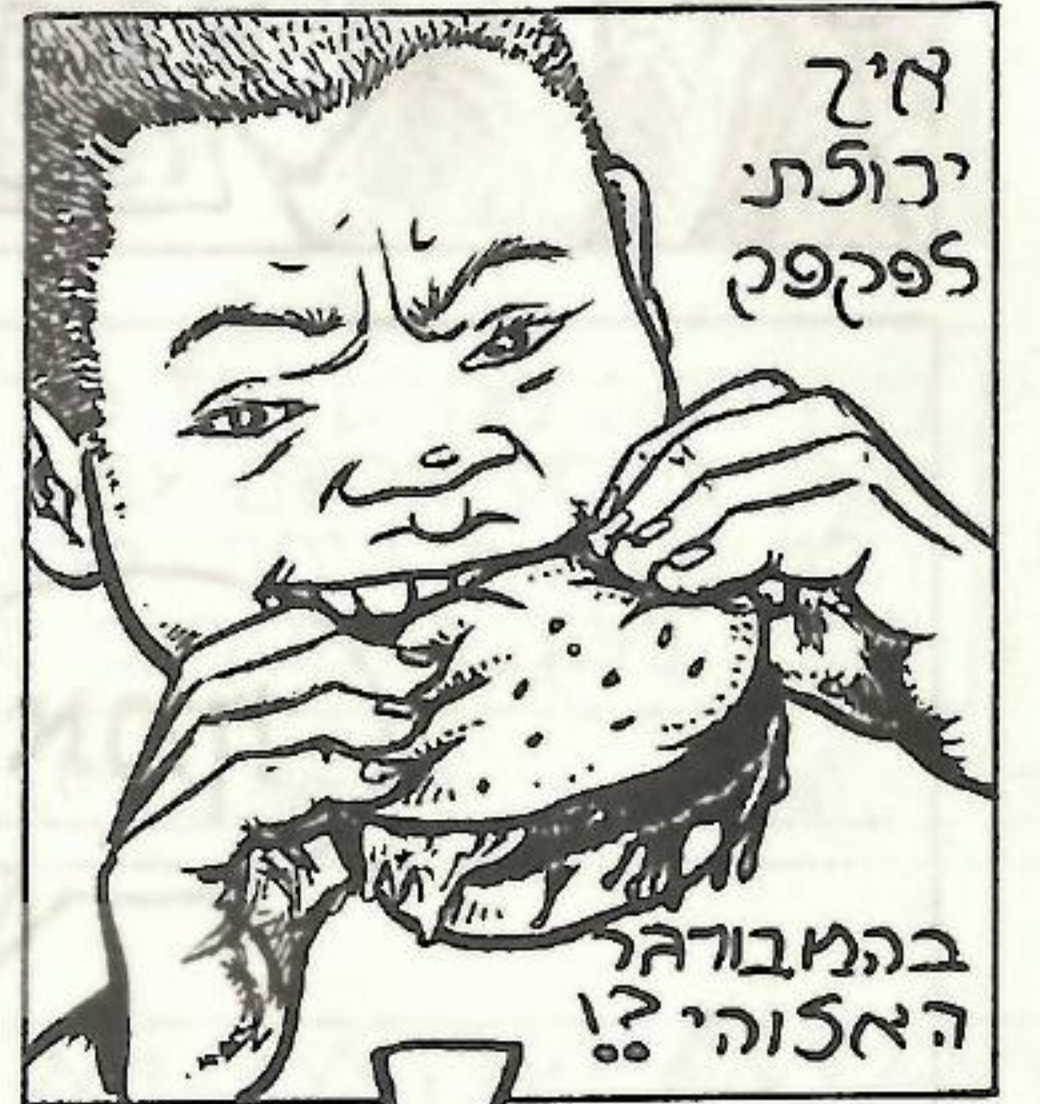
אוקי, נתחלק לכבוסות
פרנקל בורדט ואבלם
בי"ה טורובליץ' וציר.
אני ושימשן ומוריס
הקטן

הגימיק המדהים
של דנה ברהר
קיעה איים
למוטט את רשת
מק-בורהר ומק
כהרכלו במצב
ים כאכה מיהר
לכנס ישיבת
מנהלים דחופה
למציאת פתרון.

אורכם את מידות
ההתפשטות הקולונסלי-
ת העורכמי עצר
בחור צעיר ושכחתי
שנכנס בטעות למטבח
כי חשב בטימוטיון
שזה השירותים הפרשה
התפוצצה הצעיר
הוצאין כלל אמצעי-
התקשורת, הוקמה
ועדת חקירה של
הסנאט ומק-בורהר
פשטה את הרגל

בעקבות נפילת
מק-בורהר
ממהרים דנה
בורהר-קיעה
לקיים
מסיבת-
עיתונאים
למנו
היושר
וההחנית.
המס'בה
נערכת במדינה
קטנה במזהית.
המקומיים
נוהרים...

הפעם נראה
כאיילו מק-בורהר עורכים
על דרך המזל ועומדים
כהפוך הסמל אמריקני
ניצח, עם טקס חזש נכס דג

שמש של יום אחד

"סטיות של פינגווינים" ו"מופע הארנבות של ד"ר קספר" פוצחים בשת"פ הכולל עיבוד לקומיקס של סיפור המסגרת של התקליט החדש, ומופע משותף וחסר תקדים. ניסינו להסביר למה ולתרץ מראש את הכשלון.

עם חלוף הזמן, והתבגרות היוצרים הבנו שעיתון קומיקס, מחתירתי ככל שיהיה, לא יכול להתקיים ללא מדור מוסיקה איכותי שיצית את לבבות הקוראים וישלח אותם בריצה לחנויות המוסיקה המובחרות (שאתם יש לנו הסכמים סודיים ומחתרתיים) להוציא את מיטב כספם. כך נוצר הקשר המיוחד בין קומיקס למוסיקה בעיתונינו, גם אם ההיענות למדור אינה גדולה (רק אחד השתמש בתלוש ההנחה בחוברת 7 - במקרה זה אח שלי). אנו מנסים לפתח את הקשר הרופף.

על רקע זה הועלה הרעיון לעשות קומיקס בשיתוף עם להקה ידועת שם. ההיענות המפתיעה הגיעה דווקא מלהקה החביבה עלינו באופן אישי ושבמקרה גם יוצאת עם אלבום חדש, (לא זה לא איפה הילד, בנות) (גם לא זיקני צפת, מאור) מי אם לא -

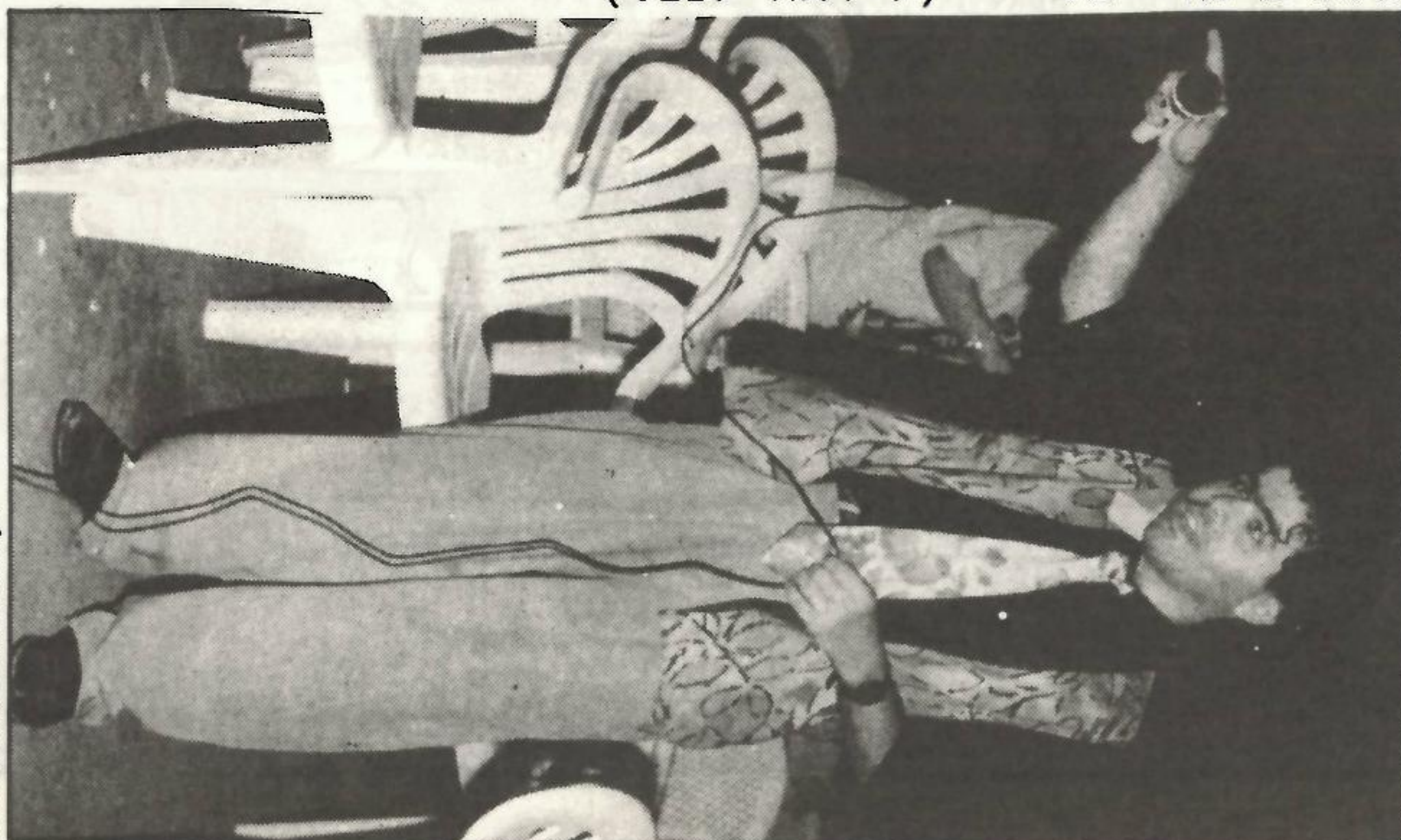
מופע הארנבות של ד"ר קספר @!!!

הרעיון ההתחלתי היה לצייר את חברי הלהקה בקיטעי פורנו קשה ואכזרי, אך הרעיון נגנז לעת עתה עקב התנגדות אמא של אורן, והוחלט לעבד את סיפור המסגרת של הדיסק החדש. אחרי תלאות מרובות השפלות וגם אלימות פיזית לזמן קצר, גובשה העלילה ואייל התחיל לצייר (לקח לנו שבוע לשכנע אותו לרדת מהרעיון הראשון, והוא עדיין זועם).

"זבל מסחרי" יגידו אחדים, "גועל נפש" יאמרו אחרים, "אני בן זונה אם אני קונה את החוברת המטומטמת הזאת" יגיד פלוני (והוא עוד ישלם על זה בדם וחלקים פנימיים), אבל האמת היא שהיוזמה משותפת לנו ולקספרים מתוך ניסיון ליצור משהו חדש ומקורי.

הסיפור יוגש אליכם בשלושה חלקים החלק הראשון מתחיל כבר בעמוד הבא, ושני החלקים האחרים בחוברות 9 ו-10 (אם יהיו כאלה - זה תלוי בכם) (כנראה שלא).

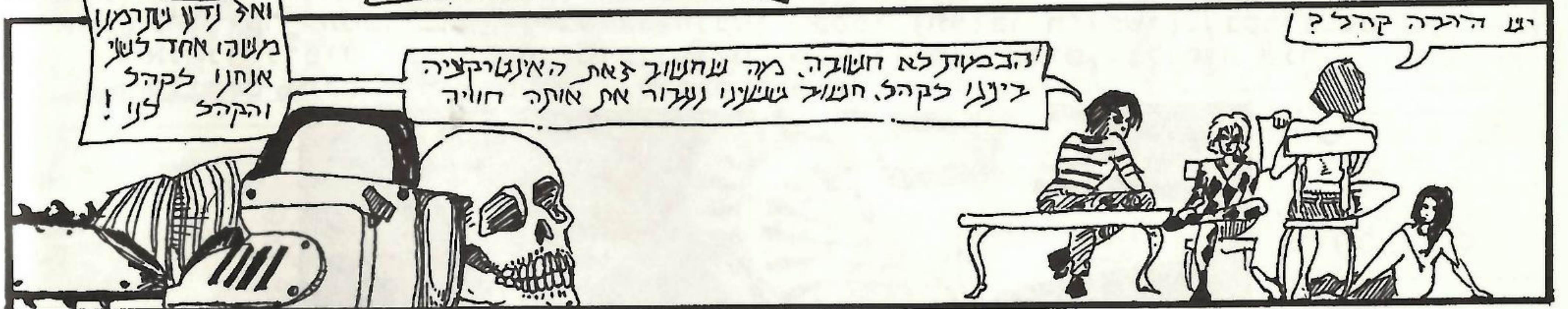
הרעיון התפתח מעבר למשוער, והעבודה המשותפת יצאה מגבולות דפי העיתון אל הבמות הגדולות! בקרוב תוכלו לצפות ביוצרי העיתון משתטים בתלבושות פאטיות ומסור חשמלי לצד הלהקה המאוכזבת (מאוד). אין ספק שנגרור את הקספרים אל תהום הנשייה כמו שרק "סטיות של פינגווינים" יכולים, מי כמוכם קוראים (ושותפים) יודעים. כולנו תקווה שהפרוייקט יצליח ושאתם קהל יקר תתמכו ברעיון בעידוד נפשי וכספי (תעזבו ת'נפשי). בקרוב גם אנחנו נופיע לצד הקספרים ביומנים, מגאזינים כושלים, ולוחות שנה רגילים ותלת מימדיים. (נראה לכם!)

מאיר אונזיסני בפעולה.

שמש של יום אחד

זה הכל התחיל בשעילה הבית
שהקולות העמומים שמדדהדים
בראש שלי, הם בעצם קריאות
הולדות ונישנות על שמה.

עידע ההדקה התחיל באך ראש עצום
שגדר אחרי חשבה מחולצת

ואם היא עובדה תאמרו לה מה לך? ואם היא עובדה תאמרו לה די לך!

ואם היא עובדה, תידאו למעלה היא לא לבדדה

שיולה!

מה?

שיולה את הים...
שיולה את השמש.
הבטתי יותר מדי!

את עפה?

שיולה

מה?

את השמש...

את לא ממש מעבירה.

שיולה עברה דתעושה לשמים?

ברזיק ההבדל! שיולה צללה לעמק לתוך הראש.

שלה, הקולות מתגברים, ומעשהו רחוק ואפל מושך אותה בסערה.

לא...

לא ידעה מה היא מחפשת
רק קיוותה שהיא תמצא חלון
ואז תיזדלג, לפחות תיזן פירצה

שם אלו
הוא שם סודי

האנשים האחרים

שם אדום הדם במים
שם אדום גם עשיר
אם שבחת בבר אף עושים
על. אז תולי נראה לך אף

זה קורה עכשיו את עשה
באור של יום אחר בנביים
לא ידעו בעול הדע הגור

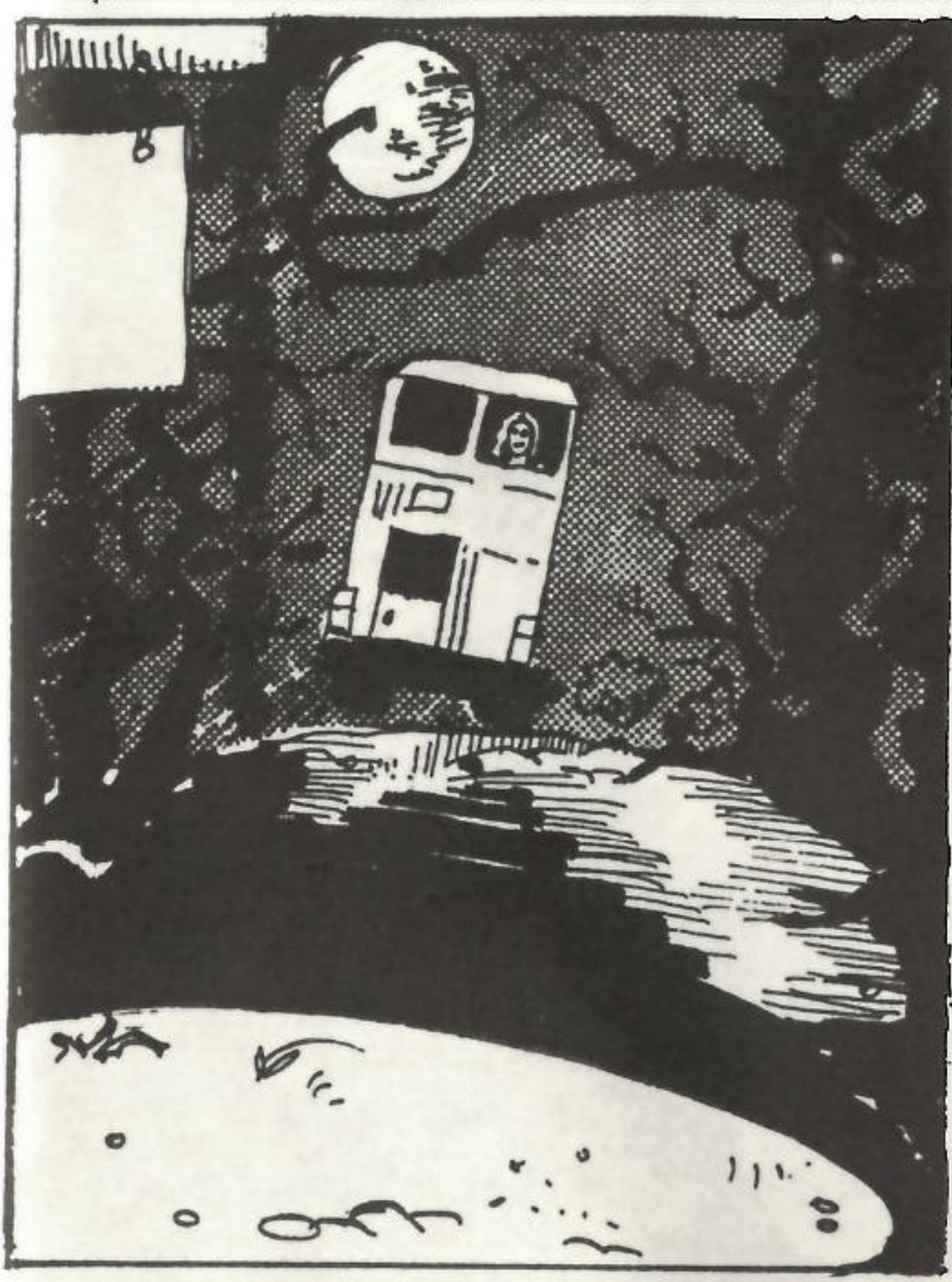

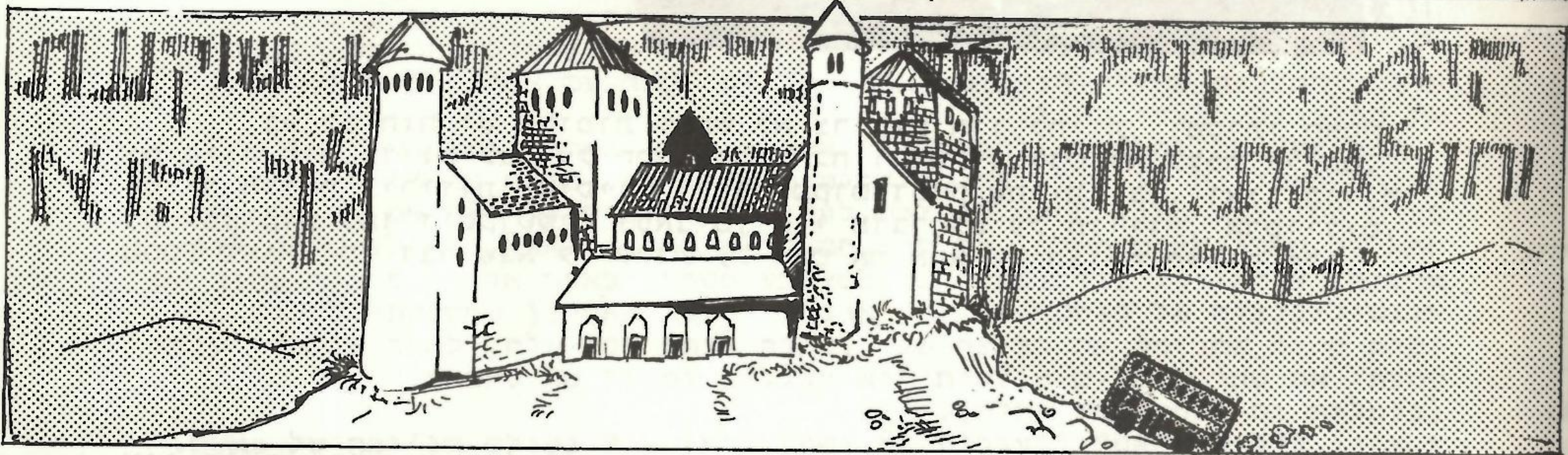
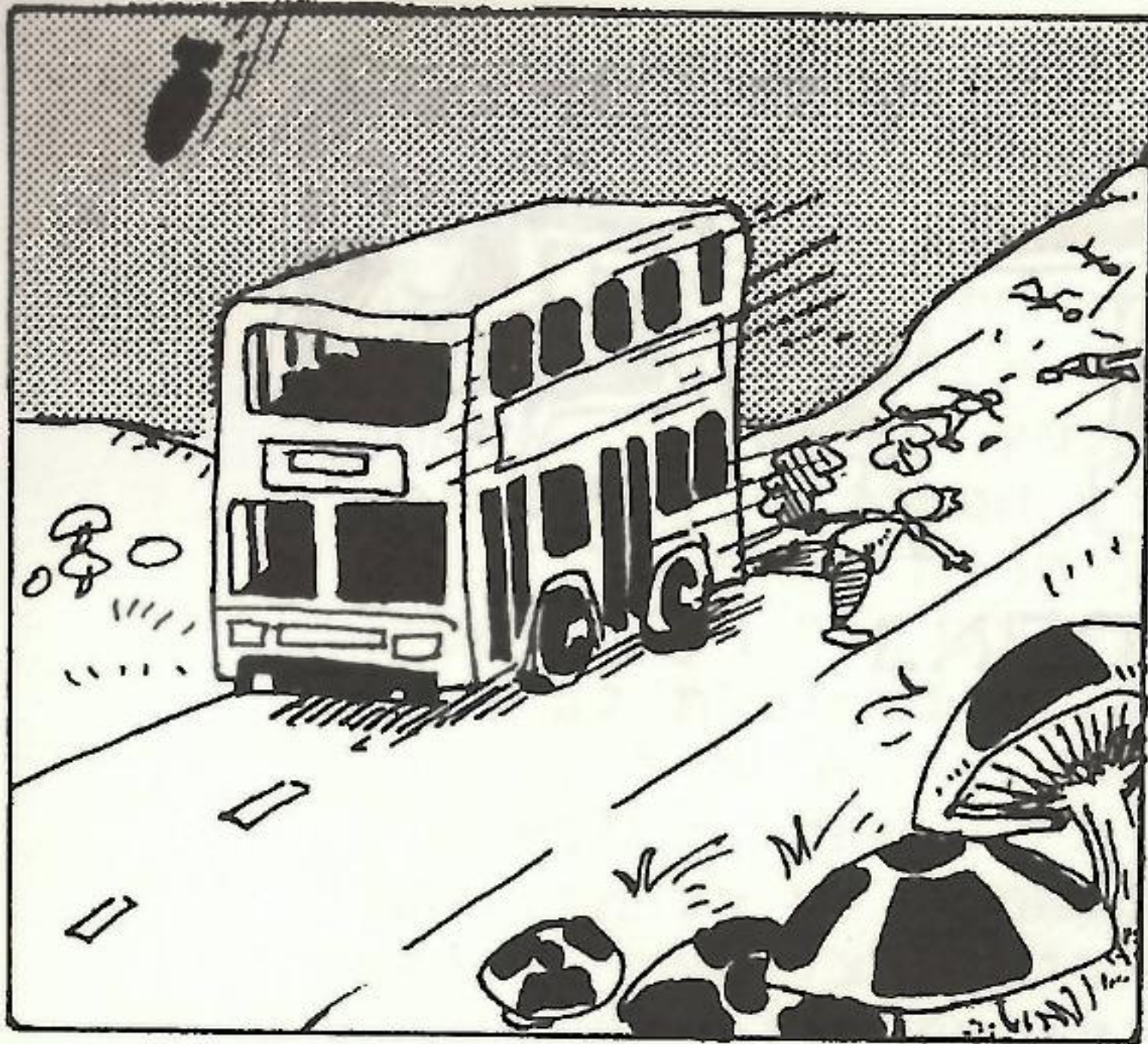
ואין לי בעשג ציה הביא אותי הנה
ואין לי בעשג אם את הוזה או חולמית
ואין לי בעשג אם את יעלם אצא מבי
ואין לי הרגעה עמך אחמץ את הטיצפסון.

לעצמל מה קורה באן ?
דבע אחד אנ בחדר בעתפוצצת-
מבאב דאט,
ושניה אחד בכ את באן *

בעולם הזה יש מקומות שממש לא צריכים היו להיות, ומטירתי האחת והיחידה היא לדווח לכם על המקומות האלה ולהמליץ לכם לא ללכת אליהם. המדור מלווה בירידות עסיסיות על כל מקום דפוק שהייתי בו, ואין כוונה רק למקומות כמו דיסקוטקים ופאבים, אני מדבר גם על חנויות, ארקיידים, FAST FOOD וכל דבר שבא לי לרדת על האם אם אמא של הצורה הלבנה שלו.

אני חושב שאת הכבוד להיות בתחילת המדור אני מעניק למקום שאח שלי מגדיר אותו כ"תעשיית גועל נפש - ג'יפה אמריקאית" הלא הוא "מקדונלדס". בואו נגדיר את זה ככה: הייתי מעדיף לקרוא "סטיות של פינגווינים" מאשר להכניס לפי את הזבל הסינטטי חסר הטעם והריח הזה שמשום מה דומה בצורתו החיצונית להמבורגר. תשמעו אני לא יודע מה הם מכניסים לתוך הדבר העגול הזה אבל אני בטוח שהיד האנושית האחרונה שנגעה באיזשהו חלק מהגוש המסריח הזה שהם ניסו לדחוף לי למגש הוא הרפתן הסוטה שניסה לאנוס את הפרה החולה שהגיע בסופו של דבר לחלל הבטן שלי שלא הסכימה כל כך לקבל את חדוללה שלנו וניסתה לדחוק אותה החוצה יחד עם כל שאר הדברים שאכלתי בשבוע האחרון. דבר אחר שמאוד הפריע לי במקדש הגועל הזה היה הגריז המגעיל שהם הביאו לי בתור רוטב ברביקיו. מה זה??? כאילו, מה שמתם שם? ולמה? במילים אחרות, תסמכו עלי ותשמחו - אל ואני חוזר אל תאכלו במקדונלדס.

* ציון למקדונלדס - 9 בסולם הגועל של באסס (10 זה רק לאלוהים)

המקום השני שהייתי רוצה לקטול הינו הדיסקוטק המסריח - (שימו לב) "הדוליטל". מה שהתחיל כרעיון מצויין ביותר שהקימו גרעין אנוש מחוות ההכשרה בקדימה הפך להיות הסיוט הגדול ביותר של כל אדם המחפש בילוי ביום שישי בערב.

ובוא נגדיר את זה ככה: הייתי מעדיף להיות באמצע הכור בצ'רנוביל מאשר להיות בדוליטל ויתרה מזאת, אם היו מציעים לי זיון עם סינדי קרופורד שמחכה לי בתוך הדוליטל, הייתי (רגע זה קשה) הייתי (שניה, אולי בכל זאת...) הייתי... מוותר!!! הציבור בדוליטל ביום שישי הוא ברובו בני נוער צעירים ובנות נוער שעדיין זוכרות את המחזור הראשון שלהם, בני נוער אלו הם אנשים שמגדלים שיער רק בשביל שיהיה להם עם מה לעשות HEAD BANGINIG. ה"מבוגרים" (מעל 17) היחידים שתראו שם הם רק חרמנים שמחפשים ילדות (וגם איזה שישה נערים בני שמונה עשרה שמסרבים לעזוב את המקום למרות הפצרות חוזרות ונשנות מצד חבריהם). לפי מה שסיפרו לי, ה"דוליטל" אמור להיות יותר נורמלי בימי חמישי, בדקתי את העובדה וחטפתי בעיטה בתחת מאיזה שומר ראש מטומטם (שלא זכה לעבור את הערב עם שתי ידיים שלמות ואף ישר).

* ציון לדוליטל - 8 בסולם הג'יפה של באסס (רק בזכות הזיכרונות של פעם)

"פיצה האט" - לפני שבועות מספר, בזמן שהילכתי ברחוב, חילחלה בי לפתע מעין הרגשה מוזרה, חלל ביטני הרגיש חלל ודרש את שלו. בתור שפוט של קיבתי, קיימתי דיון קצר בראשי והחלטתי לשים פעמי אל מקדש המזון המהיר הקרוב ביותר. לאחר צעדים ספורים הבחנתי לשימחתי (בעתיד - לצערי) שגורלי (שימות מחר הבן זונה) זימן אותי אל הפיצריה היוקרתית ביותר בישראל, הלא היא "פיצה האט" (באנגלית זה נשמע יותר טוב). לאחר התרשמות מלאה ועזה (ויריחו תחילה?) משולחנות השיש המרהיבים הנושאים את הלוגו המפואר של "פיצה האט" (בטורקית זה נשמע הרבה יותר טוב), ומהרסינה הוורודה המכסה את קירות ההיכל, התקרבותי אל עבר הדוכן שבו עמדה הקופאית הצעירה והשופעת (היתה אחלה זיון!!!), ובתמימות לב ובלא ציפיה מן הבאות שאלתי בקול עבה וגברי ביותר: "אהה...אפשר אולי... בבקשה...אממ...אם זה לא קשה...לקבל אהה...". "פיצה?" שאלה הקופאית בקול של מוצצת ומיד ידעתי שהיא שלי. "14.5 ש"ח בבקשה", לא הגבתי. אם לקצר סיפור ארוך (באינדונזית זה נשמע מצויין) חיכיתי חצי שעה, חיכיתי שוב, עוד פעם חיכיתי, ומיד חיכיתי עוד קצת, זיינתי את הקופאית בשירותים, וחיכיתי עוד. אחרי שחיכיתי את החיכיה הסופית קיבלתי לידי (כמובן לא לפני שהמתנתי קמעה) את קרטון הפיצה שבתוכו חיכתה רק לי ארוחת המלכים מחיית הנפשות. אחרי קוויקי קצר עם אחת הלקוחות, יצאתי את הפיצריה בצעדי מחול.

"מה זה? מה זה צריך להביע???" אמרתי כאשר פתחתי את קרטון הפיצה מעורר האשליות וגיליתי בתוכו דוגמית של פיצה. משום מה חזרה במוחי סצנה מסויימת מתוך הסרט "בחזרה לעתיד 2". "כוס על האם אם אם אם אם אם אמא של האמריקאים האלה, רק חרא הם מביאים לנו לארץ, כאילו שאין לנו ארסים" צרחתי כל עוד נשמתי בי כשלפתע חטפתי כאפה אדירה מיצור שחור עם אינטליגנציה של פוסטר של זהר ארגוב. הדבר האחרון שהספקתי לקלוט היה נמלה קטנה שהרימה את הפיצה שלי וסחבה אותה לקן שלה, לאחר שנעצמו עיני שמעתי את שאר הנמלים צועקות "יא עצלנית זה כל מה שהבאת?" (בנמלית זה נשמע ממש אחלה).

* ציון ל"פיצה האט" (בעברית זה נשמע חרא) - 8 בסולם הג'יפה של באסס.

זהו.

זאז!!!
הם מעסיקים
עברי!!!

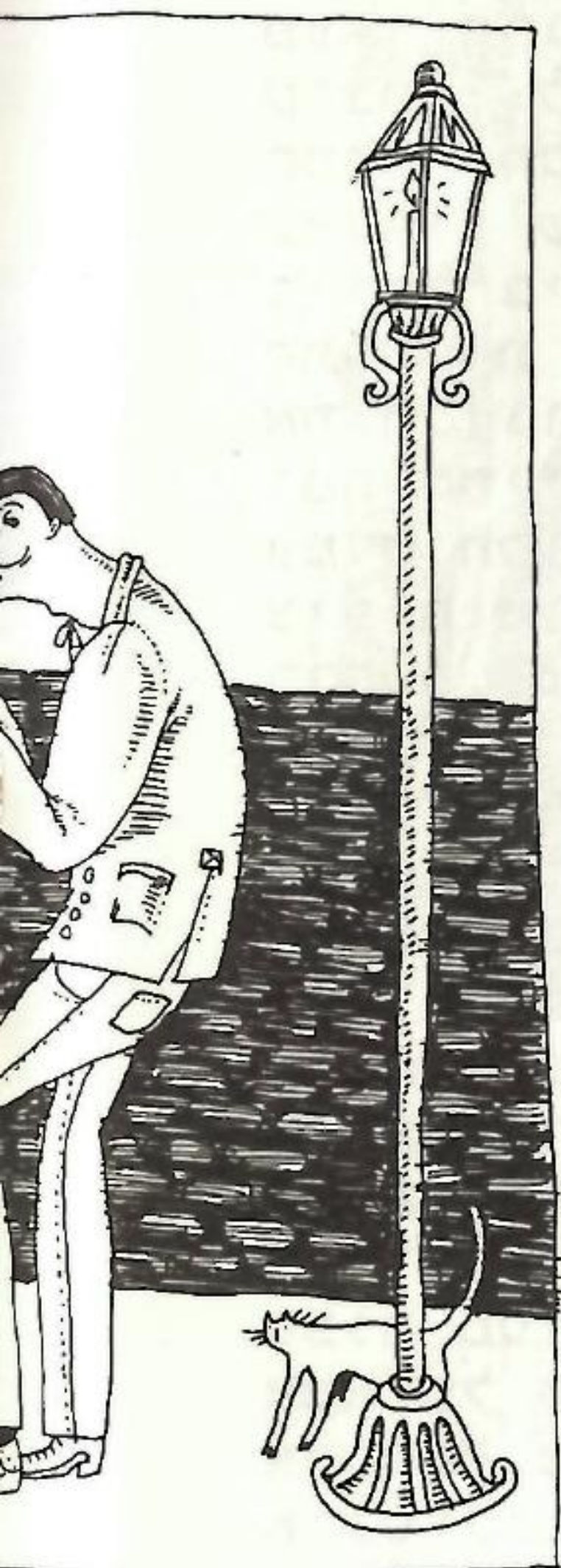
תראו תערה
מה הוא כתב
על הדוליטל!
זהו לא
הולכים לשם
יותר בחיים

תודה למצילי העגלים

השבוע קיבל ראש עיריית רעננה, זאב בילסקי, את ארבעת הנערים, אשר באומץ רב הצילו לפני כחודש עגלים ופרות ממות, בדליקה שפרצה בבית המטבחיים בעיר.
? - הנערים קפצו ללא היסוס למכלאות הבערות ושיחררו את העגלים והפרות שהיו קשורים והחלו להישרף.
- שיר רוזנצוויג, אפי בראוס, יניב כספי ואלון שרייזמן, קיבלו מראש העירייה תעודות הוקרה על תושייתם ואומץ ליבם.

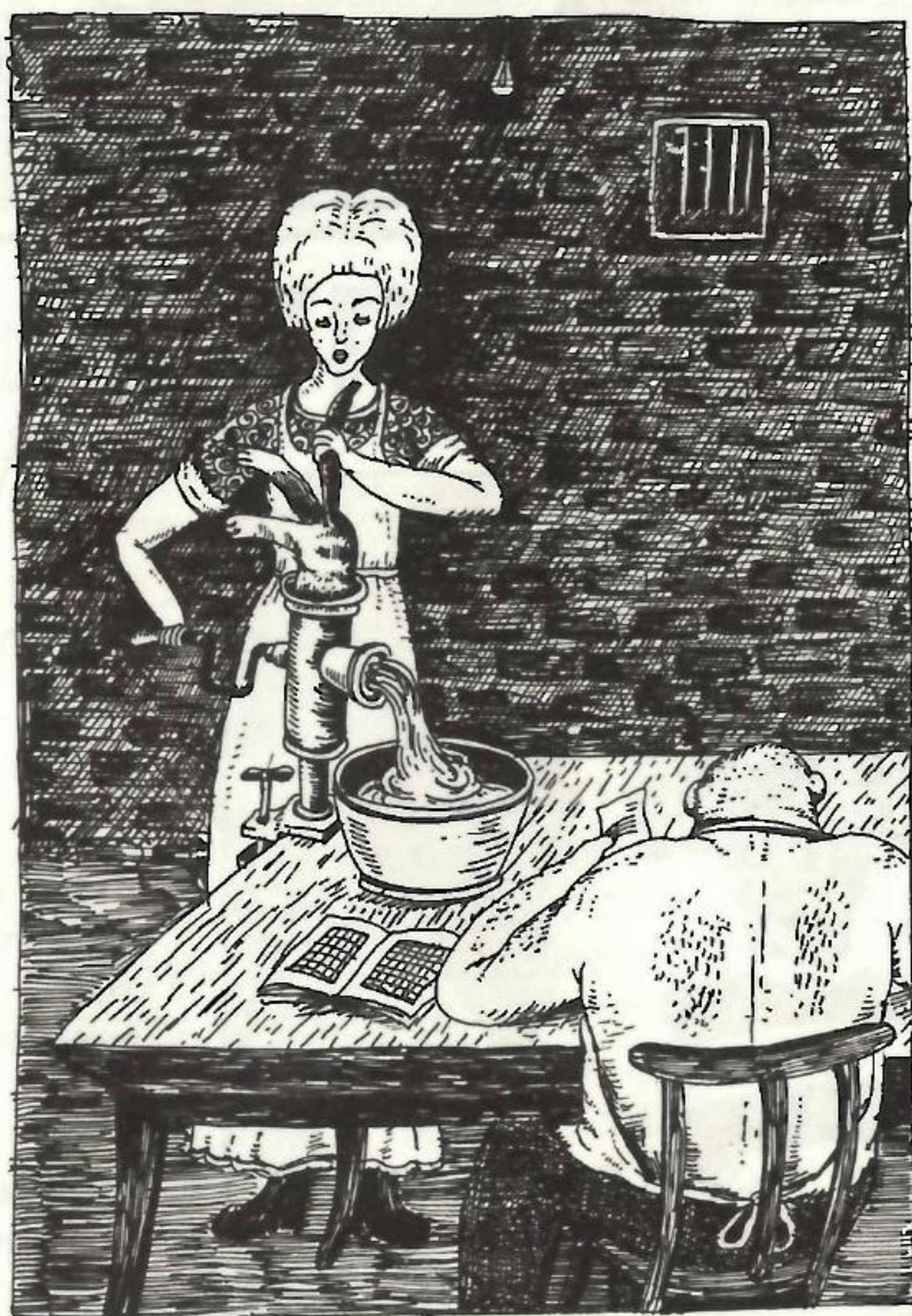
היא פגשה פעם
אך הוא רצה לה

שום בן-אדם שהיא הכירה
לא ביקש את ידה של מירה

במשך כמה שנים
היה להם בית פשוט

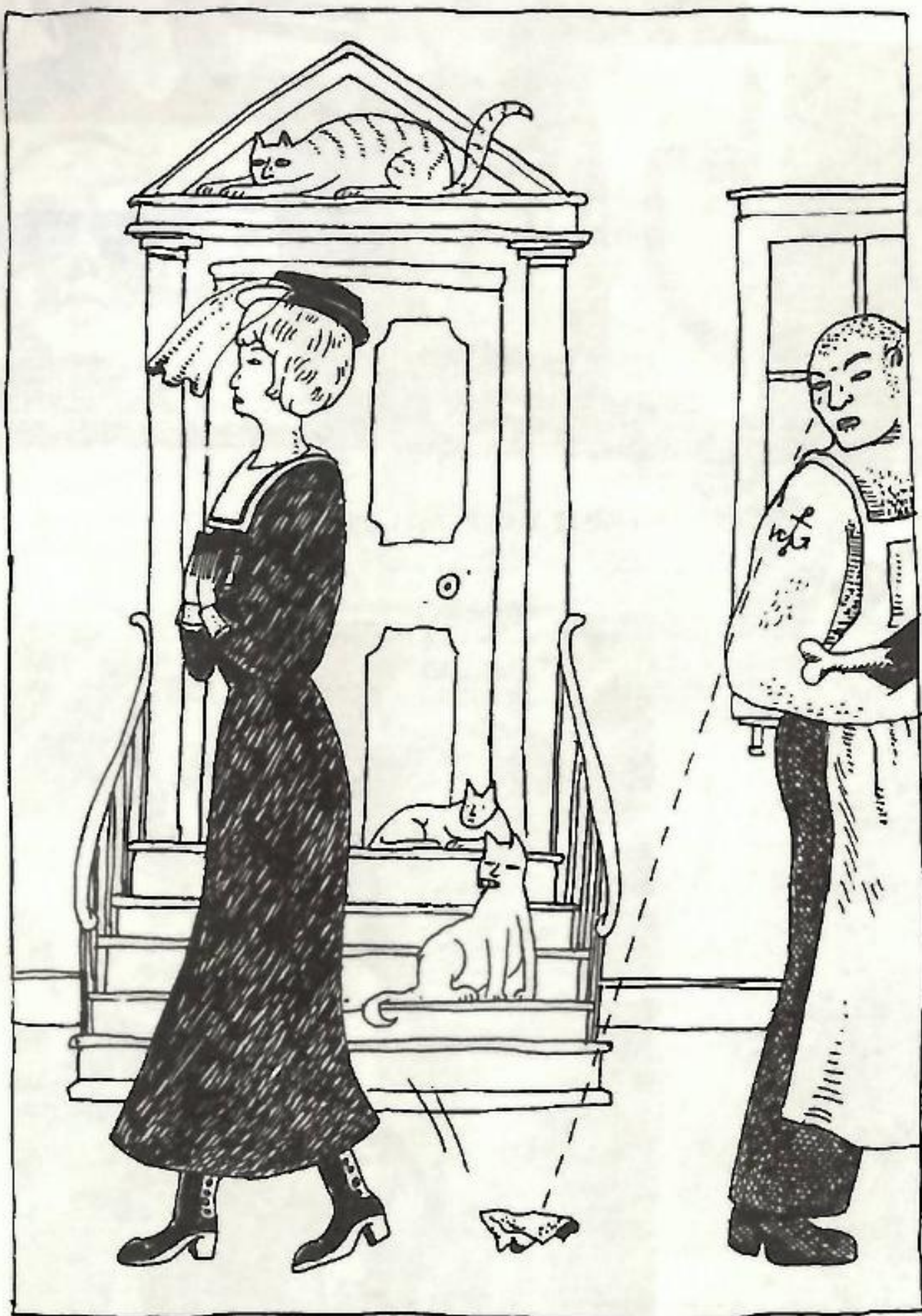

במקום האמלץ הם פתחו יחד עסק
הוא בניהול והיא על היסק

ונוצרה ביניהם הבנה לא כתובה
גם בעסקים גם באהבה

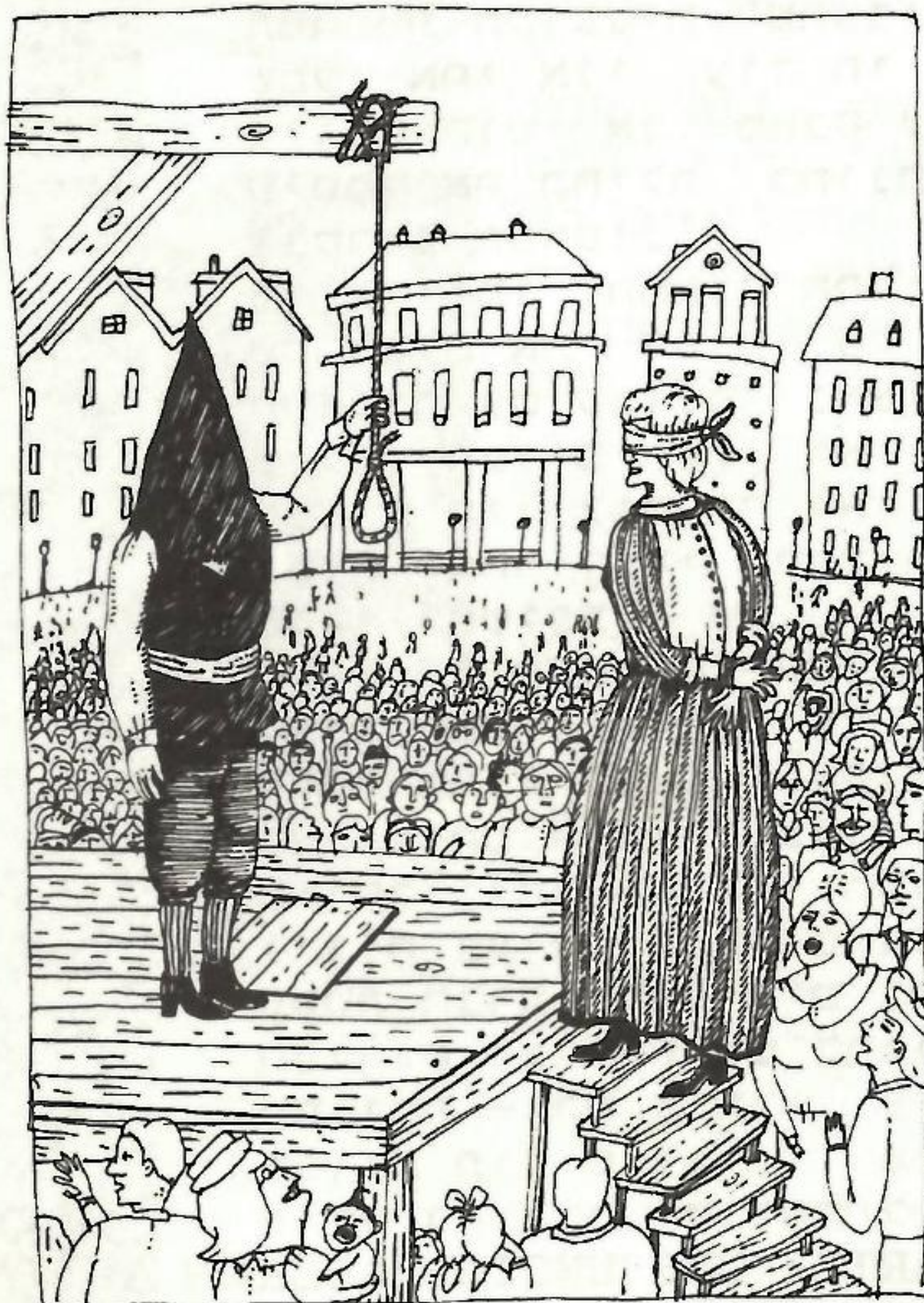
יום אחד בדרכי אגב
היא פגשה קצב

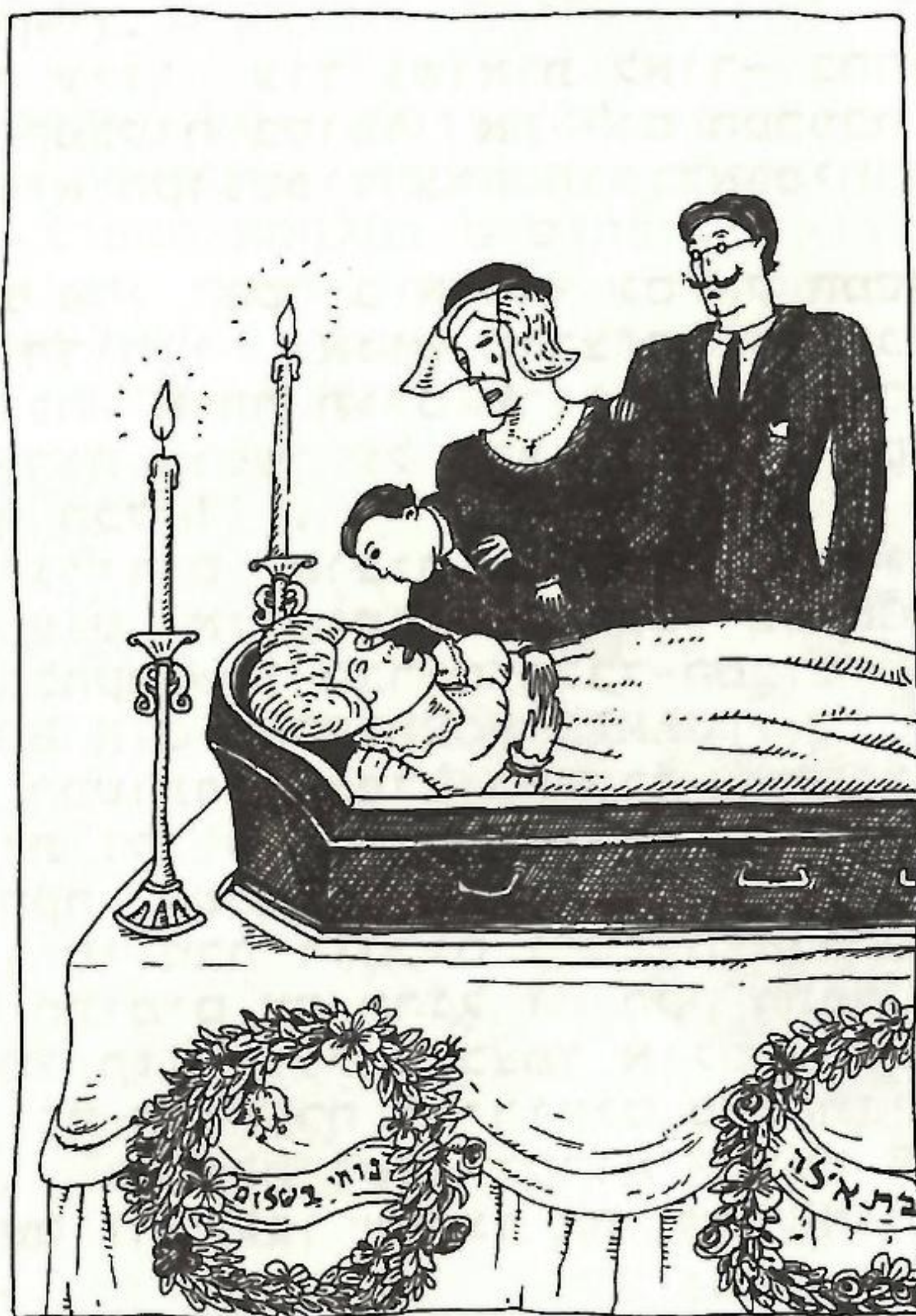
אם היו למידה תסבולים
היא הוציאה אותם על התולים

בחור שנראה נחמד
בר אחד

הקצב הנבזה האשים דק את מידה
והיא נתלתה בכיכר העירה

לרוע המזל פרץ בעיר דבר
מי אכל התול - גמר בקבר

טובות
ידות ולביבות

שוב אני איתכם האביר הבודד הרוכב בכבישי הצדק במלחמתי הבלתי פוסקת בכוחות האופל הקפיטליסטים הפועלים להריסת כל פינה טובה בעולמנו. חכו חכו נבלות זו רק ההתחלה, בזכות בית הספר לחבלה שעשיתם לנו בלבנון נגמור את כולכם. אם לא תענו מיידית לדרישותינו הצודקות והצנועות (פירוט מלא של דרישותנו בבטאון המחתרת הקובנית "מחשבים וכיף").

שמעו אחי אני עוד חי ושתי עיני עוד נשואות לאור- בחרו עכשיו ניוון חושי או מאבק עיקש המבטיח בסופו את ליום המהפכה המיוחל שיסמן את תחילת כהונתי כנשיא הקונספידרציה הבינלאומית הראשונה (בקרוב הסרט!!!).

כן כן ימי המאבק החלו לשאת פרי ובקרוב אפרוץ גם אל המסך הגדול שם אגלם את דמותו של אבי הרוחני יאנוש קורצ'ק ומערכת יחסיו הסבוכה עם קצינה נאצית חטובה אותה תגלם שרון סטון (בסרט יוצג עולמו הפנימי של יאנוש וסערות נפשו על רקע אירועי התקופה לצד סצנות מין לוהטות (אני חושף הכל!!!)).

וכעת לאחר דברי הפתיחה הריג'ידים אוכיח שוב את כישרוני האין סופי בחשיפתן של להקות ענק אנונימיות-והפעם SEX MACHINE CARTER-THE UNSTOPPABLE. בלהקה שני חברים בלבד המכונים בפי כל

(JAMES MORRISON) JIM BOB-ו (LES CARTER) FRUITBAT. קרטר החלו למעשה את דרכם המשותפת כצמד להשכרה - תמורת עשרים פאונד הם הופיעו בפני חבורות זקנים מרקיבות ובימי הולדת. בשלב מאוחר יותר הקימו השניים להקה בשם JAMIE WEDNESDAY (83) הלהקה ניגנה בעיקר חומרים בסיגנון סינטרה וזבלים נוספים אולם בשנת 87 פשטה חברת התקליטים בה היו חתומים את הרגל והלהקה התפרקה. לאחר הפירוק רצו השניים לחזור לימי הזוהר שלהם כצמד אולם הפעם בהצלחה מסוימת - הם ויתרו על הקריירה המזהירה באירועים משפחתיים לטובת מכונת תופים וציוד ממוחשב. בתחילה חשבו לקרוא לעצמם BOB אולם גילו כי כבר קיימת להקה בשם זה ולכן אימצו את השם SEX MACHINE CARTER-THE UNSTOPPABLE.

השניים הוחתמו בחברת תקליטים חדשה בשם BIG CAT ובשנת 88 יצא הסינגל הראשון של להקת קרטר שנקרא A SHELTERED LIFE. אולם הקהל האנגלי לא התרגש במיוחד מיציאתו של הסינגל. למעשה הכישלון המסחרי הוביל ל-15 חודשים של שתיקה מאחר וחברת התקליטים לא רצתה לבזבז כסף נוסף על השניים אולם פסק הזמן נוצל ע"י BOB JIM לגידולה של בלורית פראית (כן, כן כמו זו של אמיתי הנערץ מסטיות של פינגווינים).

מין פש
הה-ו-ק
ל
א
13
F

UNSTOPPABLE

JIM BOB והבלורית..

ימי הנעורים העליזים..

בשנת 89 שוחררו לאויר העולם הסינגל השני של קרטרי והתלתל של BOB JIM. הסינגל החדש נקרא SHERIFF FATMAN (שמו של התלתל שמור במערכת). קרטרי עדיין לא הושמעו ממש בשום מקום אבל אנשים החלו לבוא להופעות שלהם וכך בשנת 1990 יצא הדיסק הראשון של הלהקה 101 DAMNATIONS ובעקבותיו יצאה הלהקה למסע הופעות במזרח אירופה.

קרטרי הצליחו לגבש לעצמם סיגנון מקורי למדי. לאחר מאמצים רבים הצליחו טובי המומחים להגדירו כפאנק-רוק גיטרות אלקטרוני עצבני ביותר (מה אפשר לעשות טובי המומחים הם מפגרים גמורים אז כל מה שתוכלו לעשות זה לרוץ לחנות הדיסקים הקרובה ולשמוע אותם בעצמכם).

בתחילת שנת 91 יצא סינגל נוסף של הלהקה בשם FOR ALL BLOODSPORT, ה BBC הגיב בהתלהבות ואסר את השמעתו ברדיו ע"מ לשמור על מורל החיילים הבריטים במלחמת המפרץ. חברת התקליטים לא השתעשה במיוחד מהמקרה והחליטה לעכב יציאת תקליטם השני עד לסיום הפרשה וכך רק לקראת סוף שנת 91 יצא האלבום החדש והמצויין 30 SOMETHING (התקליט יצא גם הפעם בחברת תקליטים חדשה בשם

FRUITBAT

JAMIE WEDNESDAY (83)

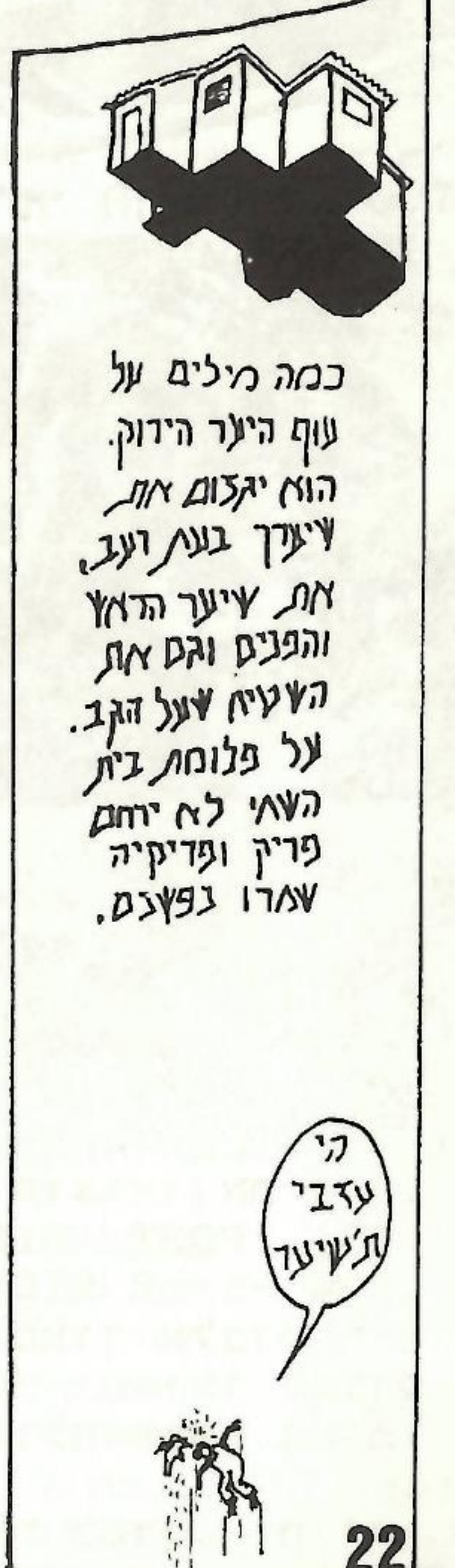
JIM BOB

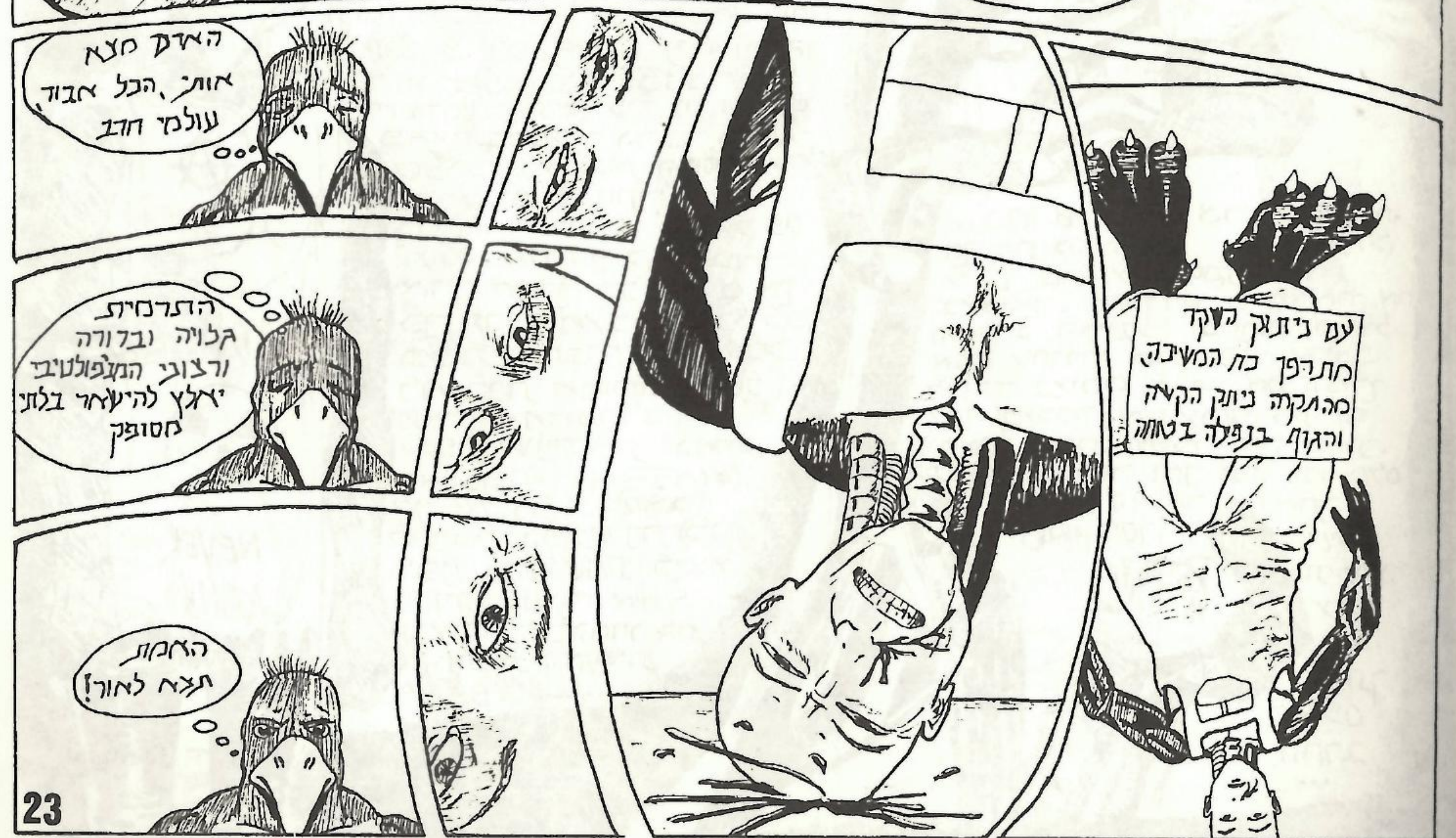
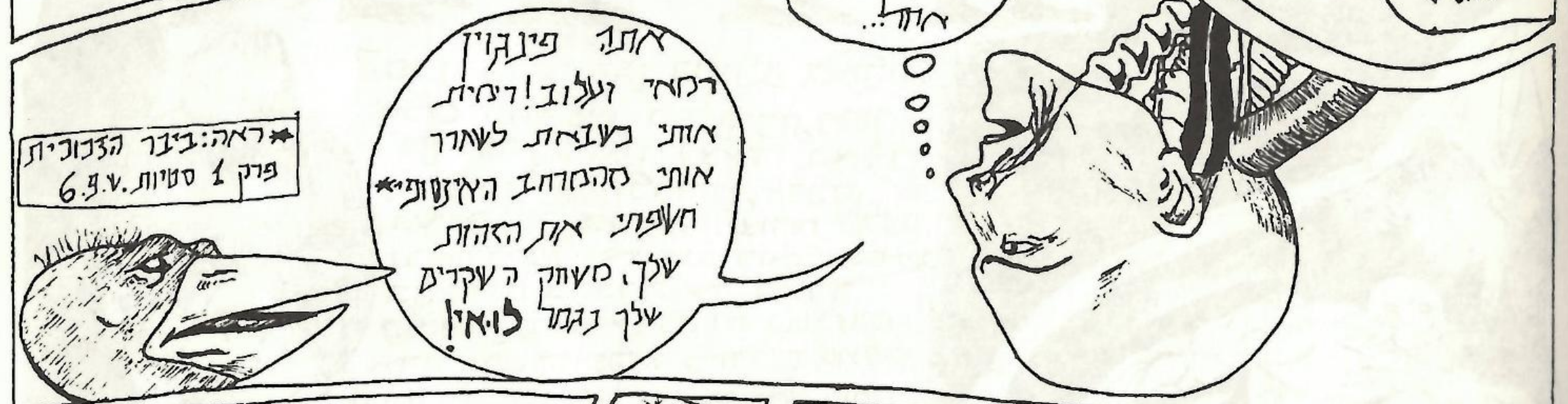
(CHRYSLIS). קרטרי המשיכו בקצב מרשים בתחילת 92 הוציאו את 1992 (THE LOVE ALBUM). ואחריו את POST HISTORIC MONSTERS (93) ו-STAR EYED AND BOLLOCK NAKED (אוסף של B SIDES ב-94). לאחרונה נצפה באמפטי-וי קליפ מתוך אלבום חדש המוקלט בימים אלו באוקספורד. כולנו תקווה שקרטרי ימשיכו לפלוט אלבומים חדשים בקצב מסחרר ע"מ שנוכל להמשיך ולהשתכשך בימי יצירתם השמימית.

קרטרי מצטיינים במלל חסר פשרות מלא משמעות ומשובח למדי. הייתי מספר לכם עליו אבל כבר נשבר לי העייטחיון. בתאבון!

אני חיב
לספר לך את
האמת, עניו
זה נבר לא
סצנה כלום

אהה
אוף הראץ
!

בקיצור אחרי שהטולם נחרב
ומלחמה אטומית ששודשה
היה שיעמום שהביאו בני האדם על
עצמם נותרו רק הקטבים. תהליך
האבולוציה של
אך עשרות שנים
בלבד
בהשפעת

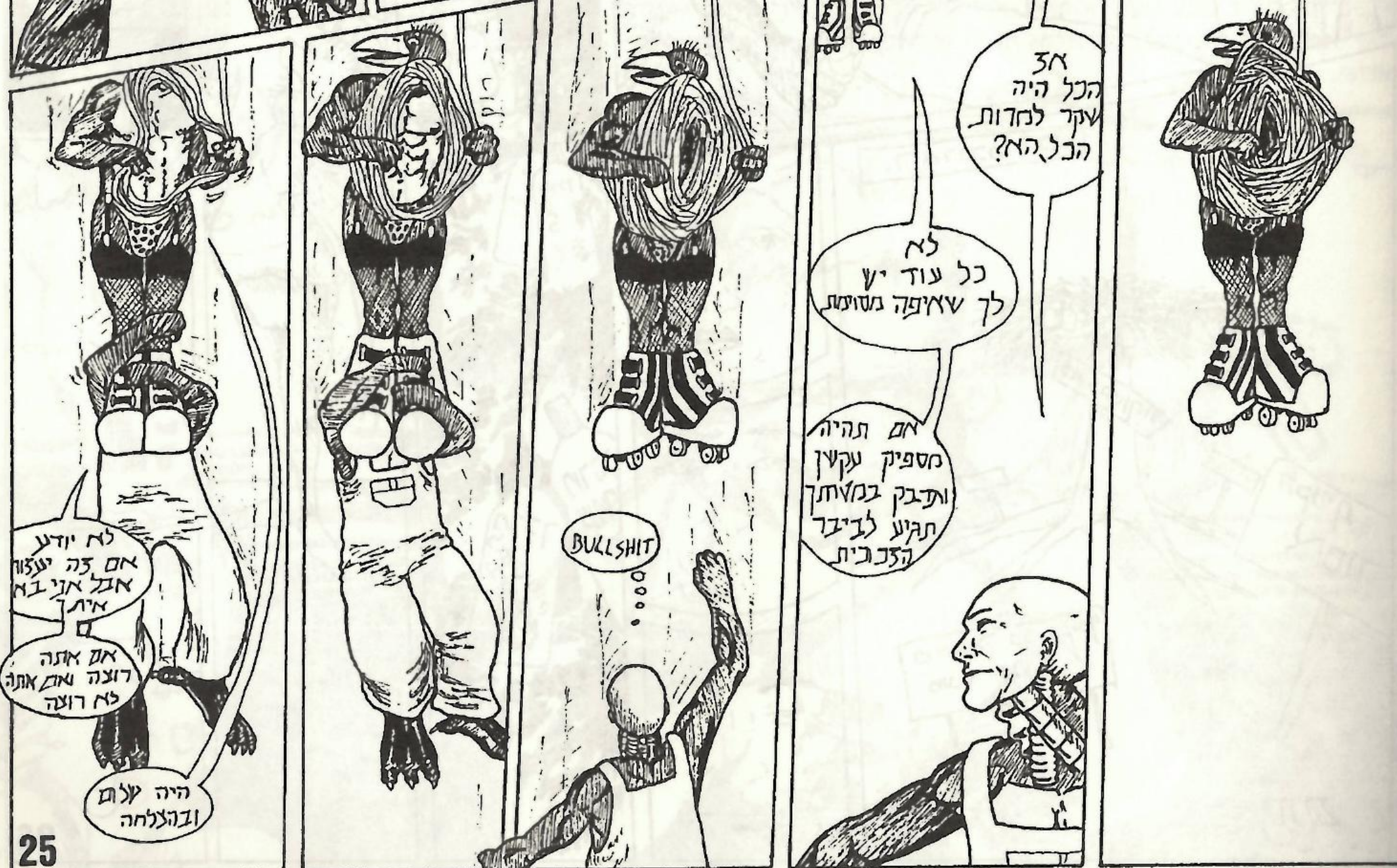
הפכנו להיות הקן השוכן בעולם.
אולם התרבות הפינאנצית מתק
רצון שלא לצוד בצדדי האדם,
שהובילו אותו לחורבן, דהכלה
בשיטה של בריחה מצורות שלטון
ובאנרכיזם ואינדיבידואליזם שם
כפ פריט בחברה עד מהרה
הפינאנצים שבעברם חיו בשבטים
הדולפים, התפלקו ליחידים שעסקו
בצורות שונות של אמנות וייחוד
של הפרט. הפינאנצים נידו והרגו
כש מי שלא הצליח למצוא את
הייחוד שבו וכיון שהתבודדו הם
פגעו בתהליך הריבוי הטבעי
שלהם. בעקבות החוסר המוחלט
בחוק וסדר נותרו מאות
בודדות של בני עמי על פני
העולם ועתידני קצר ביותר
אתה זחרון בני האדם, אין
לך זכרון מעברך אבא לפני
המלחמה חברת את עצמך
למערכת ממוחשבת של
מציאות-מדינה בקוטב
הצפוני. שנקראת "המחבר"
האינסופי" (*ראה ביבר #1).
אני לא יכול להשתלב
בתרבות הפינאנצית ולכן
לפני שנים שמת לצמח
מטרה: למצוא אותך
ובעזרתך להחזיר את
התרבות האנושית
לשלוט בעולם...

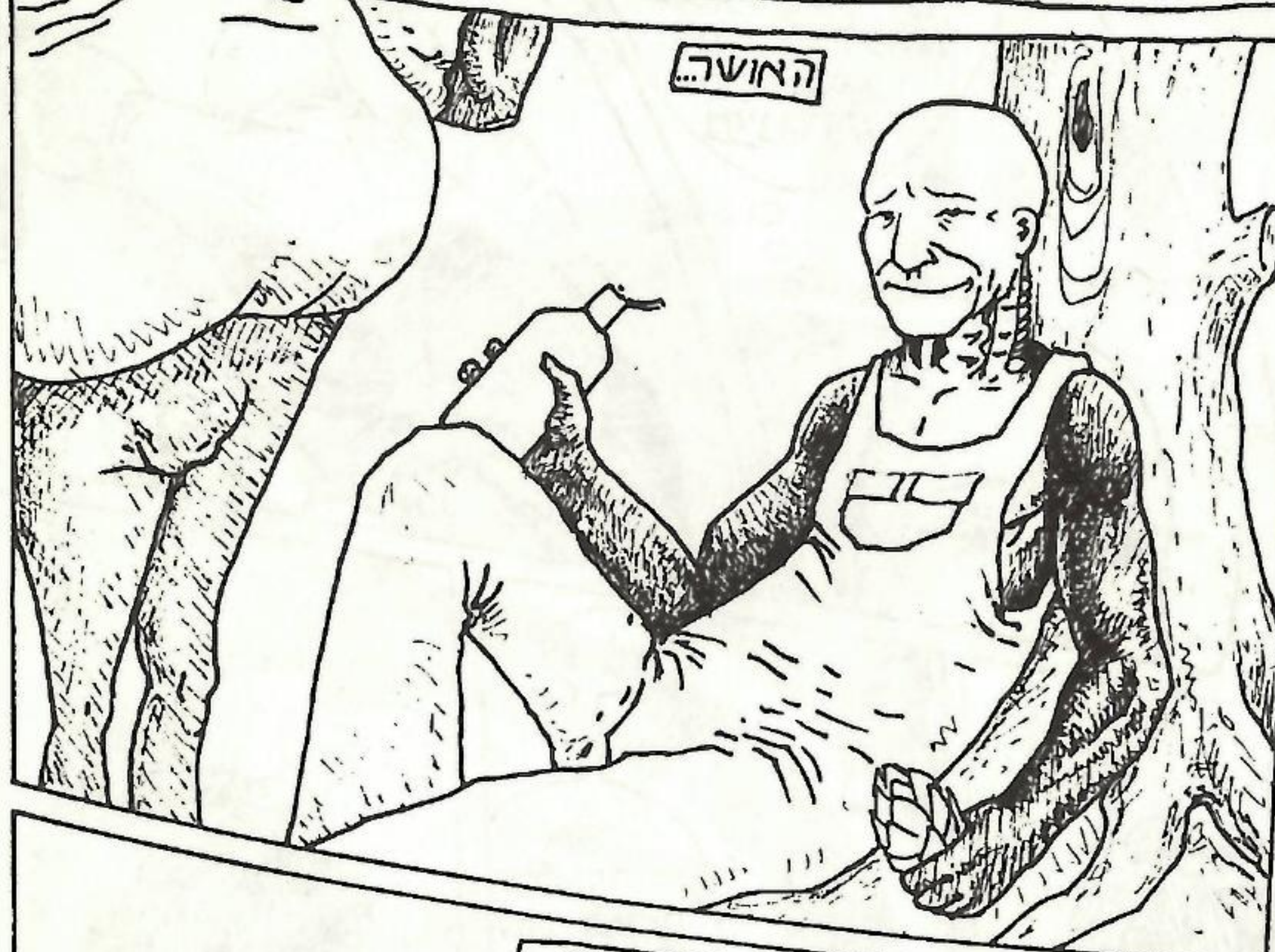
.. כמו שהדברים צריכים להיות
אך את זה הייתי
על כך שתהיה למסקנה הזאת
במצבך. אחרי שנים מצאת את
המרחב האינסופי ובתחפושת של
אדם שחררת אותך כדי שתוכל
לנדוד בעולם ולהבין את הצורך
בשני בעצמך, אך עכשיו פתאום
הופעת בבית וחשפת את זהותי.
התבנית נהרסה ואני ובני עמי נעלם
מעל פני האדמה ואתה
תשוטט חסר
שאיפה
ומחשבה
עד
יום
מותך
בעולם
החרב
...

עליתי במדרגות ודפקתי על הדלת בפראות. אוזני החלו להימתח לכיוונים מנוגדים, עיני החלו להיבלע. אמא פסעה לה לאיטה לעבר הדלת ופתחה אותה בחוסר חשק, באיטיות. הדפתי אותה בזעם מדרכי ורצתי אל המטבח. עקרתי את דלת המקרר

ממקומה אך לצערי היו שם רק ידיים וכפות רגליים מאתמול. טרפתי אותם בחופזה אם כי לא בשקיקה. לאט לאט הושבה אלי נשימתי וצורתי הנורמלית. היום לא אכלתי עוד אף אחד, הייתי רעב וכפות הרגליים שאכלתי - גם אם לא השביעו את רצוני - השביעו את רעבוני. דילגתי לחדרי בתחושת הקלה והוצאתי חוברת צביעה של גארפילד. במשך כל הצהריים צבעתי לי להנאתי. בסוף אמא נכנסה וכשראתה שיצאתי מהקווים רק בשני ציורים אמרה שאני ילד כשרוני ומוצלח. אח"כ היא נישקה אותי במצח ושאלה אותי איך היה בגן היום, ואם למדתי משהו חדש. אמרתי לה שלמדנו שמכחול וצהוב יוצא ירוק ושהערבים מסוכנים. אה... וגם שבריכוז שאלתי את הגננת אם קניבליזם זה רע או טוב אז היא שלחה אותי לפינה וכל הילדים צחקו עלי. אמא אמרה שבגלל שהייתי ילד טוב היום, היא תביא לי אוכל אמיתי בערב.

לפני שיצאה היא הביאה לי עין קפואה על מקל (אמא הייתה מביאה לי ממתקים רק כשהייתי ממש ילד טוב). המשכתי במילוי חוברת הצביעה והרעבתי את עצמי עד הערב. אמא, למזלה, לא איכזבה. היא הגיעה בערב עם המזוודה השחורה שלה. פתחתי את המזוודה והופתעתי לראות שם את הגננת שלי כרמלה. חייכתי לאמא והודיתי לה בנימוס (אמא תמיד קלעה לטעם שלי באוכל, וכבר המון זמן דיברתי לידה על כרמלה). כרמלה הגננת פירפרה במזוודה הפתוחה לרווחה. האדרנלין זרם בעורקי, הריר ניגר משפתי. לא יכולתי לחכות אפילו רגע נוסף אחד...

קצת אחרי חצות אמא קמה כדי לבדוק אם השארתי משהו מכרמלה הגננת, אבל אני ילד טוב ולא משאיר שאריות אף פעם, אפילו את הקשה אני אוכל.

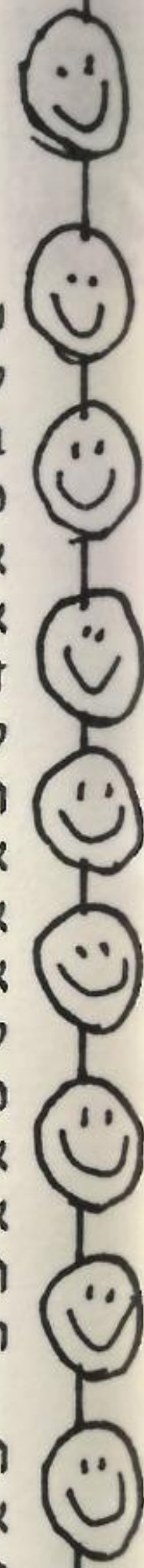
אמא היתה מרוצה ממני וחזרה לישון. לפני שהלכתי לישון רציתי להגיד לאמא תודה אבל היא כבר ישנה. מתחת לכרית שלה בצבץ ספר קטן. משכתי אותו לאט לאט ולקחתי אותו לחדרי. זה היה היומן שלה. פתחתי אותו והתחלתי לקרוא.

- הייתי המום. אמא רצחה את אבא כי בגד בה עם כל שכנה אפשרית. כשלא ידעה מה לעשות עם הגופה, היא שמה חלקים ממנו בבלנדר ונתנה לי לאכול אותו במצב צבירה נוזלי עוד כשהייתי תינוק (משהו כמו גרבר בטעם אבא).

קראתי גם שהיא הרגה את כל הנשים שאבא שכב איתן - ואני הייתי פח האשפה להסתרת הראיות... לא הייתי הילד שלה אלא מגרסת הגופות שלה.

נתמלאתי בזעם ובשנאה כלפיה. עיני השתוללו בחוריהן בפראות. רצתי למטבח ולקחתי סכין ארוך וקהה. הנפתי אותו מעל צווארה של אמא בעודה ישנה אולם אז הבנתי שכך היא לא תסבול מספיק. אז התקשרתי למשטרה והזמנתי ניידת שתגיע בהקדם האפשרי. תקעתי מפתח בדלת ושברתי אותו כך שאמא לא תוכל לברוח לפני שתגיע המשטרה. הערתי אותה בעדינות ומייד רצתי למטבח. הפעלתי את המיקרוגל על חום מקסימלי ונכנסתי אליו.

בהתחלה קצת כאב ואת ההמשך אני לא זוכר אבל אני בטוח שמתתי עם חנק, כי חשבתי רק על דבר אחד - על התיאבון של אמא אחרי שתאלץ להשמיד את הראיות - אותי.

"כן גם אני הייתי שם והרצל משך לי בזקן" ראיון עם סולן להקת "השפן הנכון", ששכח לארגן תמונות של הלהקה ולכן ציירו אותם, לצערם.

להקת השפן הנכון קיימת כבר איזה מאתיים שנה ורק לאחרונה גיבשה הרכב יציב. בהרכב מנגנים: אורי קליין-על הבאס, אביב ברק על התופים ואריאל, ששמו נקשר בשערוריות פליליות אין ספור על הגיטרה החשמלית. נפגשנו עם אריאל במקום מיסתורני לאחר שנמלט בפעם השישית מכלא תל-מונד. עזרתי אומץ ושאלתי שאלה:

"הלהקה קיימת כבר שנים אין ספור והחליפה מעל ל 11 מתופפים (החיפושנים אחר חלקי הגופות נמשכים עד היום) מתי כבר תפרצו לתודעת הציבור ולבתיים?"

לאחר מבט זועם ונוקשה קיבלתי תשובה חמקמקה.

"בהופעות היינו משתוללים לגמרי ולפעמים זורקים פגרי תרנגולות על הקהל"

"הלהקה הוקמה בזמן שהייתי בקיבוץ" אמר אריאל "שם היינו מקיימים ערבי פאנק לנוער הקיבוצי כאלטרנטיבה לערבי התרבות המקומיים שארגנו הזקנים", הוסיף אריאל ומיד שלף קוריוז, "בהופעות היינו משתוללים לגמרי ולפעמים זורקים פגרי תרנגולות על הקהל" אריאל לא אומר נואש וממשיך "הסיבה שהחלפנו כל כך הרבה נגנים בתקופת הקיבוץ היא בגלל שאף אחד לא התייחס ללהקה ברצינות והעדיף אחר צהריים של בורקס בבית סבתו על חזרות עם הלהקה" סיים לבסוף אריאל וקרץ בזקנו. ספרתי עד עשר ושאלתי:

"בספר השירים שכתבת בכלא היללת את רוח הסוציאליזם והתנועה הקיבוצית, אם כך מדוע עזבת את הקיבוץ?"

"הסיבה היחידה שעזבתי היא עובדת התפוגגותם של ערכי הסוציאליזם והשתלטותו של הקפיטליזם ההרסני, גיליתי כי ניתן לממש בעיר את הסוציאליזם האישני טוב יותר מבקיבוץ.

"האם נכונה השמועה כי נאלצת לעזוב את הקיבוץ לאחר שהתגלה שבתקופת עבודתך כשווט ביצעת מעשים מגונים בגופותיהן החשופות של תרנגולות חסרות ישע?"
"מה???"

"אנחנו מנסים להביא סוג חדש של מלל שמתעסק בהומור בלבד בלי יומרות..."

"מוזר שדווקא אדם שעבר חוויות נפשיות עמוקות ושונות כל כך, כותב שירי נונסנס קלילים, האם אין לך רצון להביע רגשות עמוקים יותר?"
 "האמת היא שלא, אנחנו מנסים להביא סוג חדש של מלל שמתעסק בהומור בלבד בלי יומרות..."
 "שניה אחת, שניה אחת..." קטעתי את אריאל בעצבנות. "זה הרי דבילי לגמרי, לבסס טקסטים שלמים על נונסנס, זה מעשה של לוזרים, מה בכלל מקורות ההשפעה שלכם? הא?"
 אריאל: "מה זאת אומרת, 'סטיות של פינגווינים' כמובן, אנחנו חולים על העיתון שלכם!"
 "באמת?"

"בטח!! בו'נה אתם גדולים ענקיים..."
 "טוב, האמת היא שגם אתם בסדר."

"לא אבל אתם עצומים פשוט אחלה בו'נה הקטע עם קיפי, איזה עני..."
 השפן הנכון להקה בדרך למעלה, יש האומרים ההבטחה הגדולה ביותר של הרוק הישראלי, הופעה אחת פשוטה שלהם היא חגיגה אין סופית לעין ולאוזן. בקרוב יוצא הדיסק הראשון המדהים והמבטיח שלהם בהפקת הד ארצי, מתוכננות גם מספר הופעות ב"טריפ" וב"הנג אובר", ותרנגולות יודעות דבר מספרות כי בשביל חברי להקת השפן הנכון השמיים הם הגבול.
 "אריאל?" "מה?" "אתם עושים גם ימי הולדת?" "בטח!"
 "אתה בא לבת מצווה של אחותי?"

לא!

TOTAL CHAOS

ב מועדון "זמן אמיתי"

משקה ראשון חינם טקילה הקפצה בשקל

אמיתי
זמן

רוק עכשווי, סיטא, אלקטרוניקה,
 ג'אז, פאנק, ג'אז, ג'אז,
 אלקטרוניקה, הארץ קור

אולטיוס בכל יום שישי האהבה 23:00
 אמיתי (אנסיה) (האוק-אנסיה) 10 ש"ח

נקודות מפגש:

- "משביר לצור" רעננה
- "בית לוינשטיין" רעננה
- תחנה מרכזית הרצליה
- "דובי בר" רמת-השרון
- תחנה מרכזית כפר-סבא
- "מרכז אהרני"
- אזור התעשייה כפר-סבא
- צומת רעננה
- מרכז שושן רעננה

DRUNK

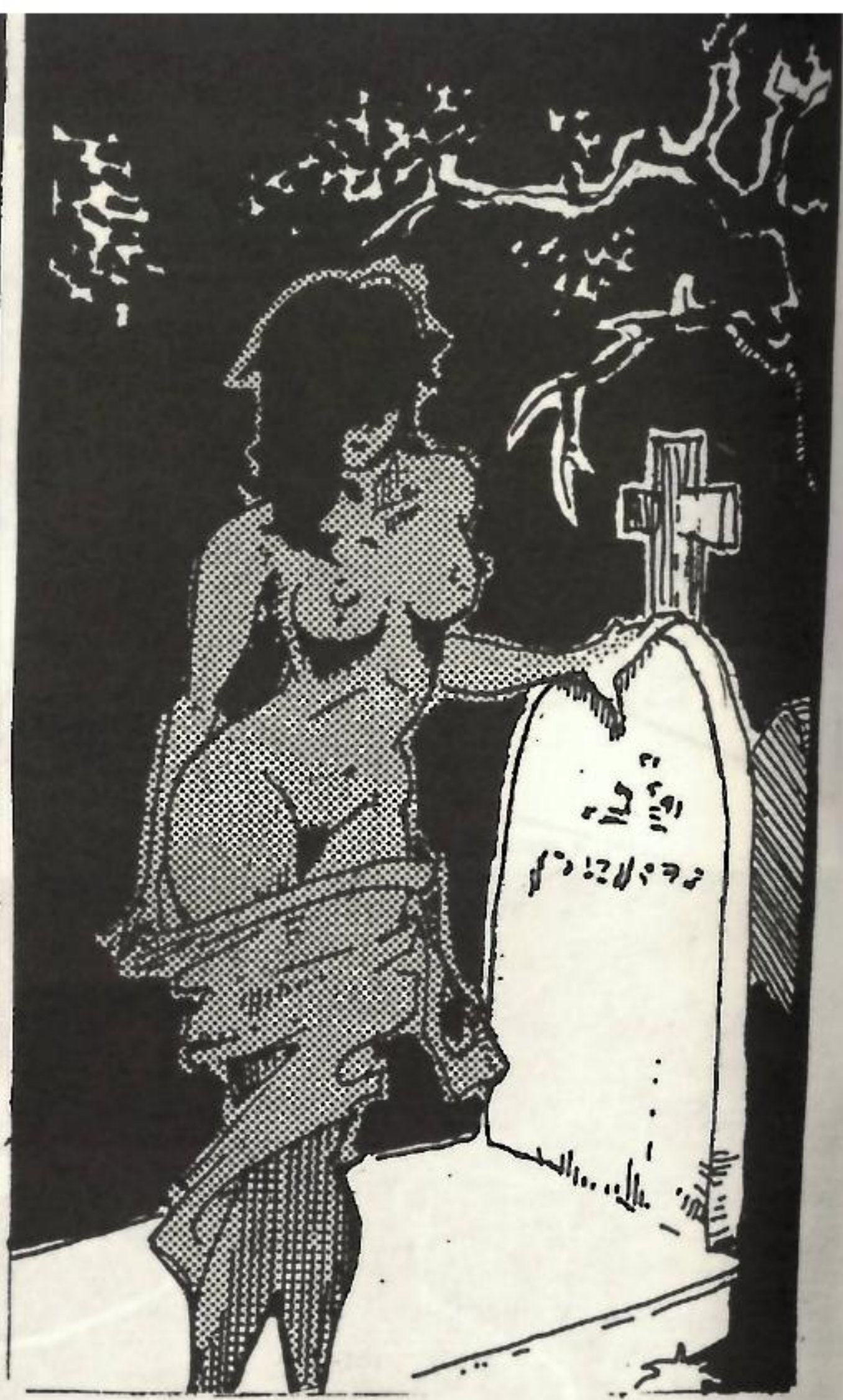
אברהם
 זמן (קס - יובל) ארץ
 03-6750750
 ארץ 36999
 (אברהם שם ואם' ארץ)

זמן אמיתי, אילת 22, ת"א טל. 6837788

המקום... בן... גן...
גררה... אלה...

בן !!!

הבאג-איישינג!

(הכלינות - הכודלים!)

בעקבות פניות רבות (וגם בגלל שאנחנו די גאים בעמלנו) אנו מתירים לפרסום את הרשימה המלאה של חוברות סטיות. להזמנה כתבו לת.ד. 1195 כפ"ס ושלחו את הסכום + 3 ש"ח דמי משלוח (זה בטח עולה יותר אבל מילא). מכתבים שיצליחו להוציא את חברי המערכת משלוותם יזכו בתמורה הולמת (ראו הוזהרתם!!!).

צילום

חברת הקומיקס והרוק לנוער, גיליון מס' 1
סטיית פנימי
 חוברת 1: החוברת שהחלה הכל!
 זעקה ראשונה באפילת הקומיקס הישראלי. נותרו עותקים ספורים..
 10 ש"ח.

חברת 2: החוברת שהפכה לאגדה, עם קלאסיקות כמו הערפד הפסיבי, נקמה מתוקה, סבא אליעזר, סבא צימליך. אזלה!

חברת 3: מלאה ב... טוב לא משנה. "כדאיי" - ג. יפית. 3 ש"ח.

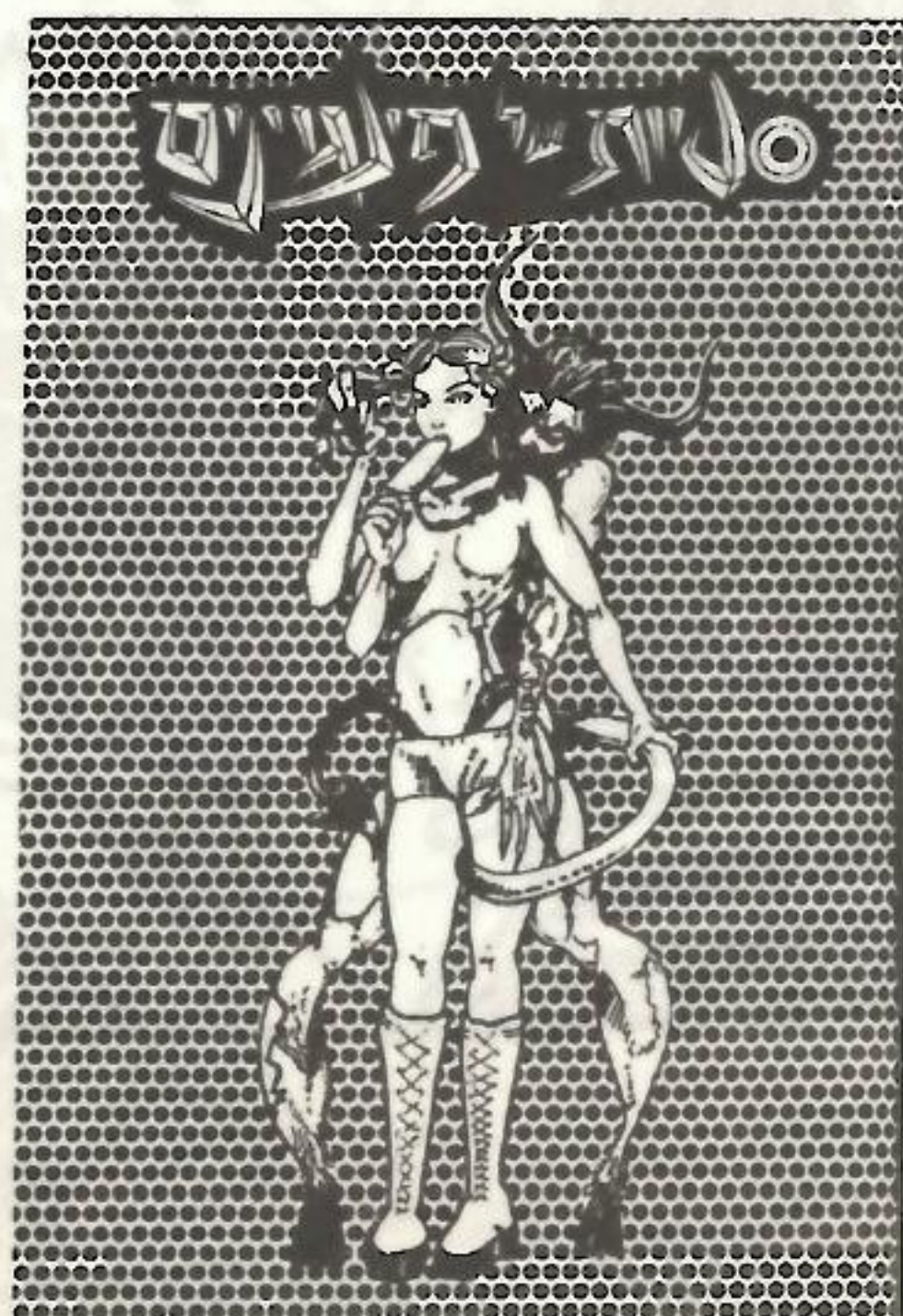
חברת 6: חוברת החזרה לחיים! ביבר הזכוכית 1, CREEP, האדם החושב. עדיין רק 3 ש"ח...

חברת 5: חוברת הירידה למחתרת, הדעיכה. לא יצאה רשמית מעולם. נדירה במיוחד. אזלה.

חברת 7: ובה קיפי, הערפד הפסיבי 4, מונולוג, טוטו, לוטו, חצילים.. 5 ש"ח.

חברת 8: החוברת שהפכה לקלאסיקה גם כן, נמכרה כבר באלפי עותקים! הזמינו עכשיו לפני שתגמר לנו! 5 ש"ח.

היום החם ביותר של קיץ 87

מאת ירמי פינקוס.

פיריפ

TATTOO

מתחת לגיל 18 דק
באישור הורים!

45 KING-GEORGE ST. TEL-AVIV
המלך ג'ורג' 45 תל-אביב, טל. 03-5252910

הקומה השניה

קונים ומוכרים דיסקים ✶ שניה
 וחדשים! ✶ הפתעות נוספות
 שלא תמצאו בשום מקום אחר!

דוד אלעזר 8, מול קניון ערים. טל. 09-435230